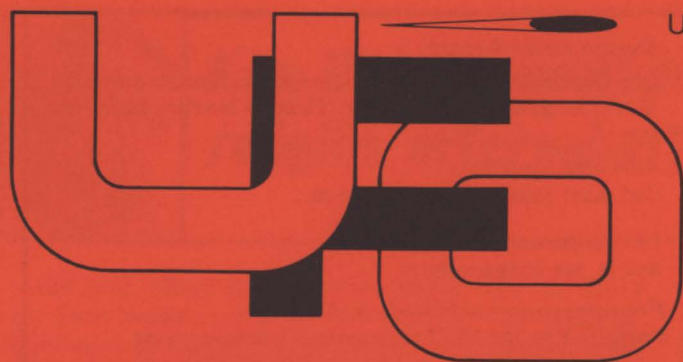

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 3 1981

INFORMATION

ISSN 0346-3540

UFONAUTER UNDERSÖKTE KOR

Männen blev rädda, att de efter undersökningen av kon, skulle bli utsatta för samma behandling. De vände sig om och flydde, utan att så mycket som se sig om.

—SIDAN 4—

DS-81

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:
Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Dezső Sternoczy, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpt oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Hjälpt oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nå ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information"

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekaler: 60 kronor.

Fortfarande finns ett antal exemplar av såväl UFO-Information's stora "Jubileumsnummer" som av vår skrift "UFO — en handledning" kvar att köpa för alla hugade spekulanter med krav på god UFO-litteratur!

"Jubileumsnumret", som redovisar de bästa svenska UFO-fallen under den senaste tioårsperioden, kan rekvireras för 35 kronor. UFO handledningsskriften kan köpas för 30 kronor.

Skrifterna kan erhållas genom insättande av pengarna på post-84325-0, UFO-Information. Ange på talongen vad det insatta beloppet gäller.

ufo-nyt

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Det store skandinaviske ufo-tidsskrift, der behandler det helt specielle emne sagligt og seriøst. — Udkommer hver anden måned.

FRA 1981 i flot udstyr med farvetryk, 48 sider, A4-format, masser af billeder og interessante artikler om ufologi, astronomi, rumfart m.m. — Benyt nedenstående kupon og få et **gratis prøvenummer** helt uden forbindende.

☐ Ja, jeg ønsker gratis prøvenummer på UFO-NYT

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Ønskes der abonnement med det samme:

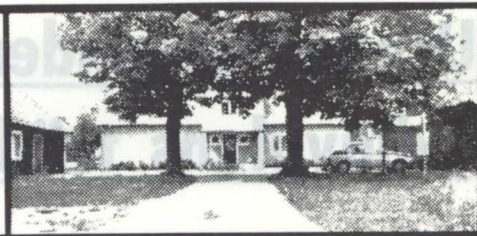
afkryds ☐ årgang 1980 kr. 75,00

her ☐ årgang 1981 kr. 85,00

Kuponen sendes til: SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Kan UFO ha samband med religiös erfarenhet?

Allt som oftast kommer det frågor rörande UFO och dess besättningar till oss på UFO-Information. Självfallet är dessa frågor av skiftande natur, men glädjande nog tycks de flesta av frågeställarna besitta ett djupt kunnande när det gäller UFO och dess besättningar. Jag kan notera att av de förfrågningar vi får från personer som intresserar sig för sådana saker framgår det mer eller mindre tydligt, att man är benägen att koppla ihop äldre tiders beskrivningar av religiös natur med våra dagars syn på fenomenen. Det framskymtar mer och mer att de beskrivningar av himmelska farkoster och andeväsen som det berättas om i våra olika religioner enligt skrivarnas uppfattning är till sitt ursprung samma sak som vår tids rymdfarkoster eller UFO. Man menar att fenomenen är så pass lika, att det är uteslutet att det skulle vara två olika manifestationer.

Personligen har jag stött den tanken under lång tid, och detta har väl också framskymtat i olika sammanhang. Jag har av okunniga personer blivit kallad 'halvreligiös UFO-frälsare', men det tar jag dock enbart som ett bevis för att de som pratar sådan smörja själva står på en så pass låg intelligensnivå, att uttrycket må förlåtas dem. Dessutom förstår jag inte varför det skall hackas till höger och vänster i alla UFO-sammanhang. Jag trodde, att vi skulle kunna arbeta med UFO på det sätt vi önskar, och jag hade hoppats på att få göra det utan påhopp. Men tydligen finns det personer, som ägnar sig mera åt smutskastning än att jobba med det som de egentligen borde göra nämligen ägna sig åt UFO-saken.

Nåväl, åter till mera väsentliga saker, nämligen de olika frågeställningarna. Många påpekar att vid flera av de UFO-besök vi fått har personer, djur och växtlighet skadats på olika sätt. Detta tar man som bevis för att det rör sig om besökare av olika ideologier som kommer till oss eller mera rakt på sak: onda och goda besökare. Man frågar sig då också hur man skall kunna veta vilka som är goda eller onda. På den saken kan jag bara svara, att människan faktiskt har ett verktyg som hjälper henne att särskilja dessa två olika besökare, och det är **intuitionen**; 'man känner på sig om de är onda eller goda'. Detta torde vara den säkraste indikationen på vad för slags besökare man står inför.

Att bara dra slutsatsen 'onda varelser' därför att UFO t. ex. bortför djur eller människor är inte rättvist, eftersom vi inte känner avsikten med detta förfarande. Först när man vet denna, har man möjlighet att med förnuftet avgöra om det är riktigt eller ej. Tyvärr är förnuftet inte särskilt bra som norm, enär det är kopplat till intellektet, och detta senare vet vi är i högsta grad begränsat, varför vi nog bör använda oss av intuitionen. Den är trots allt det bästa vi har i fråga om att bedöma riktigheten av olika saker, men och här kommer det viktiga, vi

måste utveckla denna intuitiva egenskap hos oss, så att den får möjlighet att bäst tjäna oss.

Man undrar också, huruvida man kan locka UFO till sig. Ja, det tror jag. I varje fall tycks det, som om vissa personer enbart genom att önska sig besök av UFO faktiskt också får det. Jag har flera sådana episoder i minnet; går man åter igen till religionen finner man ett bibelställe som säger att, där man är minst två församlade i Guds namn där är han också.

Skulle man således sätta likhetstecken mellan religiösa upplevelser och vår tids UFO, är det helt möjligt att locka UFO till sig. Jag vet personligen att det förekommit, att några har samlats och bett att UFO skall komma till platsen, vilket också skett. Vem vet, kanske det är så, att UFO är vad gamla sägner och religiösa berättelser i årtusenden talat om. Någon absolut klarhet i dessa frågor lär vi väl inte få inom de närmaste åren, om inte något helt revolutionerande inträffar.

Det är naturligt, att man som engagerad i UFO-problematiken ställer sig frågan: 'Hur skall jag egentligen agera i ämnet'? Då måste man gå till sig själv och sin egen känsla för att om möjligt få ett svar. Dessutom tror jag - för att inte säga vet - att det rätta å olika sätt förädlas och blomstrar upp. Så sker inom andra grenar av livet, i stort som smått. Det bästa och riktigaste överlever och går framåt, tills det inte förmår längre utan stannar i utvecklingen, får en sned inriktning eller går bakåt. Då händer någonting som ändrar på det hela, varpå det åter skjuter fart och då alltid i bestämd riktning.

Här ser man än en gång den styrning som mänskligheten är underkastad. Man kan vandra rätt eller fel på de två vägarna. Även om man själv inte vet vad som är rätt eller fel styrs människan av en övergripande vilja mot ett förutbestämt mål.

Att flera människor som på olika sätt har kontaktat oss på UFO-Information förstått detta är glädjande! Detta inger hopp om att vi tillsammans kan komma en ytterligare bit på den väg som stakats ut åt oss. Som det ser ut, får vi också nödvändig hjälp under tiden. Man kan inte skylla allt på slumpen. Ett sådant resonemang håller inte i längden. För övrigt är jag personligen ingen anhängare av denna 'slump'. Jag kan inte se att något sådant existerar i ett styrt system.

Med dessa reflexioner över allvarliga ting tar jag nu tillfället i akt att önska en mycket god sommar. Glöm inte att sprida kunskap om UFO och tala om att UFO-Information finns och att den kan fås på enklast möjliga sätt genom att skriva eller ringa oss på redaktionen.

Alltså, en trevlig sommar.

Jonzon

Ufonauter undersökte kor i djävulens trädgård!

Att vara UFO forskare kan ibland vara en besvikelse, när man tror sig ha kommit på ett klassiskt fall och plötsligt förlorar greppet! Så var verkligen fallet med den här undersökningen, som i många avseenden blev en ufologs mardröm.

Det är endast tack vare tur och ståndaktighet, som vi kan komma med någon rapport överhuvudtaget. Men detaljerna av denna märkliga händelse rättfärdigar att den blir publicerad, särskilt med tanke på de bisarra och avvikande kommentarer som infördes nio månader senare i tidningen *Toronto Sun* i Kanada. Fallet tilldrog sig vår uppmärksamhet tack vare Peter Rogerson på *Magonia magazine*.

På den tiden arbetade han i *runcorn*, och fann en kort notis i *Runcorn Weekly News*, som beskrev en närbild av tredje graden i den närbelägna staden Frodsham. Han bad UFOIN att ta en titt på saken. Eftersom Paul Whetnall arbetade i Chester, ungefär tio mil från platsen, var han bäst lämpad att göra det. När vi började, trodde vi att vi hade tur, reportern som skrivit notisen var Sue Mc Turk, och hon var en gammal barndomsvän till Paul. Hon lovade göra vad hon kunde för att hjälpa oss i vår undersökning. Olyckligtvis hade hon själv fått berättelsen i andra hand av en vän, men hon trodde säkert att hon skulle finna de rätta personerna. Hon hade inte själv talat med personerna i fråga, men lovade att göra det för oss.

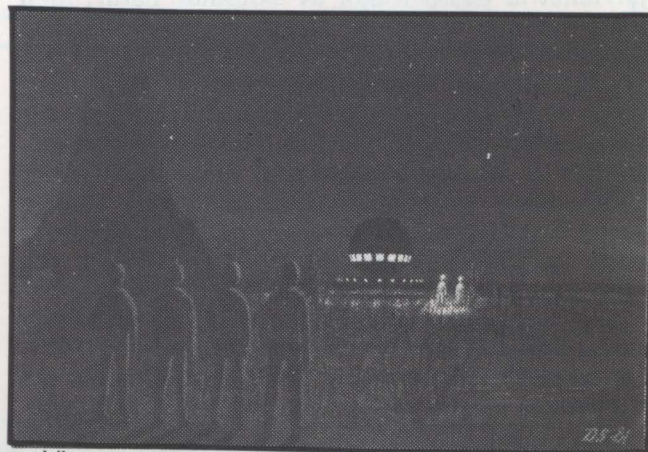
Polisen ovetande!

Under tiden sökte vi upp den påstådda platsen, som visade sig vara isolerad men vacker. Vi uppsökte de lokala källorna, såsom polisen, som påstod sig inte ha en aning om händelsen. I betraktande av vad som senare framkom, blev vi inte överraskade. Det var nu flera veckor efter händelsen och, när svaret kom från Sue Mc Turk, var det allt annat än uppmuntrande. Personerna ifråga ville inte bli intervjuade. I stället föredrog de att glömma hela saken.

Vi kom på att istället för tre personer som omtalades i pressrapporten, rörde det sig om fyra. Den fjärde var son till en respektabel tjänsteman i samhället och på grund av faderns ställning var sonen ytterst försiktig i sina uttalanden. Han övertalade de andra att hålla tyst om att han varit med. Hur som helst, Sue trodde att ryktet var sant, och därför ville vi inte ge upp, utan bad henne att försöka igen, vilket hon också gjorde. Det dröjde länge med svar, och även denna gång blev det negativt.

UFO-fall med kor!

Pressöversikt: Under tiden allt detta pågick, blev Jenny Randels kontaktad av reportern från *Daily*

Vittnena hade totalt glömt fasanerna och stirrade facinerande och med viss rädsla på det egendomliga föremålet.

Mirror newspaper. Han hade funnit en kopia från originalet av den korta notisen i den lokala tidningen (Trots att nästan alla andra inklusive ufologerna missade den, vilket visar hur lätt det är att förbise något viktigt). Vi var inte kapabla att bidra med något av vikt angående detaljerna i berättelsen, men fast beslutna att utföra undersökningen. I *Mirror*-artikeln, som endast var några rader lång, blev huvudrubriken:

Närkontakt ko - UFOs (Kor var inblandade i berättelsen) och liknande dumheter. Även i dessa få rader uppstod fel i beskrivningen. Främlingarna kallades t ex för rymdmän, trots att vi på det stadiet inte hade någon beskrivning på dessa. I början av april 1978 hade nyhetsmedia totalt glömt bort hela historien men vi var ståndaktiga.

Till äventyrs fick vi på sommaren en öppning. Sue Mc Turk pressade de fyra männen till att skriva en detaljerad rapport om deras upplevelse under hänvisning att hennes tidning inte längre intresserade sig för händelsen. Sue var vänlig och gav oss en kopia av detta material, plus alla hennes originaluppteckningar av händelsen.

Trots våra kontakter hade situationen inte nämnvärt förändrats, och det var fortfarande omöjligt för oss att träffa vittnen. Naturligtvis var situationen otillfredsställande, men det vi lyckats lappa ihop från de många olika källorna, är ändå värt att omnämnas här.

I 'Djävulens trädgård'

*Toronto Sun*s artikel baserades helt och hållet på brittiska tidningar. (Ingen av oss visste någonting, tills vi, tack vare en kanadensisk vän, fick reda på 'Jennie Randles' notis. En underlig varelse med spetsiga öron, liknande Mr Spock i filmen *Star Trek*,

omnämndes. Händelsen förlades från Frodsham i Cheshire till Oldham, cirka 40 mil längre bort i ett annat grevskap.

Och här är nu vad som inträffade:

Kvällen den 27/1 1978 var mörk och kall. Ungefär klockan 17,45 GMT beslöt fyra unga män i åldern 17 - 19 år att leta efter fasaner på stranden av floden Weaver. De tänkte bedriva tjuvjakt på en bondes mark. (Detta var den ende orsaken till att de ville förbli anonyma). Floden Weaver är Cheshires huvudvattenled, och flyter till Mersey Estuary, ungefär en mil öster om staden Frodsham. Frodsham är i sig själv en liten ort, med en del nybyggda hus, lätt industri och en anslående bakgrund formad av Helsby Hills berg. Dessa sandstensformationer reser sig 50-60 meter och bildar en ovanlig kontrast till det annars så vida slättlandskapet. Chester ligger tio mil åt sydväst och Warrington ungefär tio mil åt nordost. Där floden når Estuary, finns en frodig slätt där boskapen förnöjt betar på lantgårdens marker. Denna idyll störs endast någon gång av det förbirsande London - Scotland-tåget.

Vittnena befann sig på en plats som kallas 'Djävulens trädgård' (The Devil's garden). Platsen var förknippad med märkliga ödesmättade historier i det förflutna. Men dem hade man uppenbarligen glömt för länge sedan. Devil's Garden är lokaliserad till platsen, där vattenfåran breddas vid flodmynningen. Männen väntade lugnt och stilla i undervegetationen, när en av dem såg ett säreget föremål komma farande längs floden från sydost i riktning Barton - Weaverham. Deras omedelbara reaktion var, att en satellit hade kommit ur kurs. Inte långt före denna händelse, hade en rysk satellit med atommotor störtat i Canada. Därför kom detta omedelbart i deras tankar.

Silverglänsande varelser.

Föremålet kom glidande horisontellt ungefär fem meter över vattenytan på floden. Männen iakttog föremålet under tystnad. Det landade mellan några buskar alldeles i närheten. Från farkosten hördes en svag, surrande ton och ett annat ljud, liknande vindens sus.

Föremålet var sfäriskt och silverfärgat. Vid basen hade det någon sorts rand eller kant. Storleken var cirka 4,5 meter i omkrets, men med beaktande av att det var skymning, var det svårt att exakt bedöma storleken. Det hade blinkande ljus på sidorna och något som liknade fönster, som upplystes av någon sorts ultraviolett ljus, som irriterade ögonen, när männen såg på det en stund. Ljuset gjorde det omöjligt att se några detaljer inuti föremålet. Vittnena hade totalt glömt fasanerna och stirrade fascinerade

och med en viss rädsla på det egendomliga föremålet. De trodde fortfarande att det handlade om en satellit, och med tanke på ev radioaktivitet var de rädda att bli utsatta för bestrålning.

När de skulle springa därifrån, uppenbarade sig en figur vid sidan av satelliten. Naturligtvis var det på grund av mörkret nästan omöjligt att se några detaljer. Varelsen verkade 'normal' och var klädd i en silverglänsande overall.

Det enda underliga var hjälmlampan, som liknade en gruvarbetares lamp. Lampan lyste upp omgivningen med ett violett ljus, som vittnena hade svårt att hårdna ut med, ty ögonen blev irriterade.

Varelsen såg sig omkring och upptäckte, ungefär på samma gång som vittnena, några kor på det närbelägna fältet. Dessa stod fullständigt stilla, som om de var rädda eller paralyserade.

Mätte djurens storlek!

Figuren flyttade sig bakåt till det sfäriska föremålet, vilket ej längre hade eldstrålar tända på undersidan. Figuren var borta endast några sekunder och återvände tillsammans med en annan varelse, bärande på någon sorts verktyg, som liknade en stor bur eller ram gjord av en silverglänsande metall, som vittnena trodde var av aluminium eller lättmetall, eftersom figurerna inte hade några svårigheter att bära den.

Figurerna närmade sig en av korna med sin bur. Korna förblev stilla, medan burens placerades runt omkring henne. Därefter började de flytta på stolpar och delar av buren, som om de utförde en invecklad mätning av djurets storlek och form.

Männen blev nu rädda, att de efter undersökningen av korna, skulle bli utsatta för samma behandling. De vände sig om och flydde, utan att så mycket som se sig om, förrän de nådde bron som ledde dem över floden, från vilken det var omkring en mil till staden. Detta var hela deras upplevelse. Men en av dem (han hade för övrigt universitetsutbildning i vetenskapliga ämnen) kände som om något höll fast honom. Han kände sig ytterst generad över detta. Något osynligt drog eller höll fast i hans testiklar. Det gjorde ont, som om något hade gjort honom illa. Hans ben var röda och ömma i några dagar. Rodnaden liknade en lätt solbränna (vilket är omöjligt i januari).

Osynlig kraft påverkade alla.

Detta är i korthet berättelsen. Vi kan inte ge en korrekt bedömning av fallet, men vill ändå påpeka,

Forts. på sid 9

Närkontakt med "kapselvarelser"

i Arizona

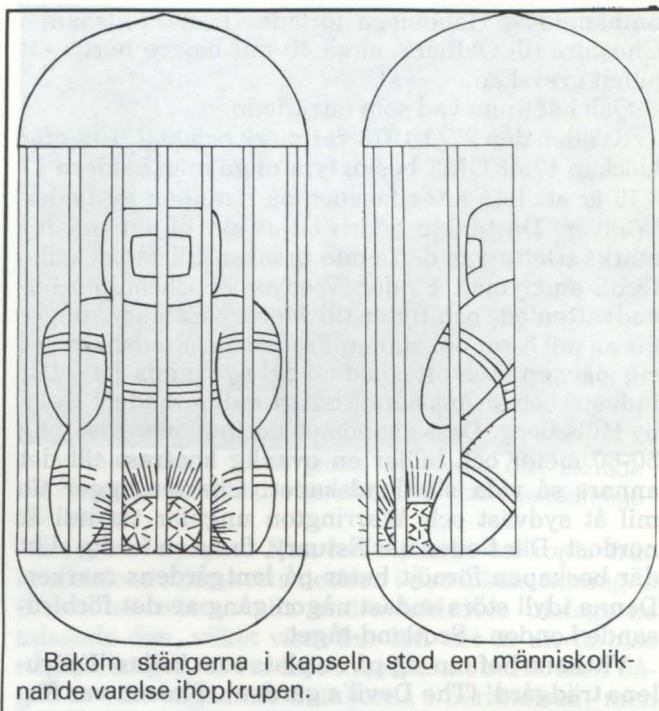
En ny och intressant typ av närkontakt skedde torsdagen den 10 februari 1977 i Tucson, Arizona. Det var omkring 1930 på kvällen och miss Lois Stovall, som bor på 2150 Poquita Vista, strax söder om Lillian Cavett-skolan, satt i soffan i södra delen av vardagsrummet, som vetter mot skolan, vilken lätt kan ses genom det främre fönstret i detta rum. Hon lade märke till ett ljus som en starkt lysande stjärna eller en eldslåga, som steg upp i skyn strax väster om skolan, precis som ett flygplan verkar stiga när det kommer upp över horisonten. Hennes uppmärksamhet fångades av ljusets märkliga skönhet. Det verkade stiga och komma runt sydvästra hörnet av skolbyggnaden och passera detta hörn för att sedan färdas bakom de två träd som står söder om byggnaden. Det svängde sedan mot hennes hus och närma- de sig på låg höjd, under trädtoppshöjd, för att därefter sänka sig ned till endast några tum över mar- ken, nästan rakt framför hennes hus och på skolsi- dan av skolstaketet. Det svävade i denna position en kort stund, nästan rakt ovanför en bar fläck på skola- ns gräsmatta, varefter det åter satte sig i rörelse.

Lois varskodde sin mormor, som också satt i var- dagsrummet, och de gick båda upp och fram till dör- ren för att kunna se bättre. De såg båda, hur det började stiga och röra sig söderut, mot skolstaketet och deras hus. Det passerade över staketet och kom in över deras tomt och saktade åter in nästan rakt över det lilla träd som står närmast gatan, där det sedan svävade ett par minuter. Lois och hennes mormor gick ut i trädgården, mindre än 15 meter från det svävande UFOt, för att betrakta det närma- re. Det verkade sakta komma närmare medan de iakttog det.

Det var nästan kapselformat, cylindriskt med run- dade ändar både upp- och nedtill. Den övre ändan var något mer rundad än den nedre. UFOt verkade vara vänt rakt emot dem. Den cylindriska sidan, mellan den övre och nedre rundade delen, var ge- nomskinlig, och genom denna transparenta del kun- de de se det skarpa ljus som först fångat deras upp- märksamhet. Denna ljuskälla befann sig på botten av denna transparenta sektion.

Ljuset liknade ett slags underbart vacker låga, med hoppande eller böljande norrskensstrålar i fär- gerna rött och blått, som bröt mot det i övrigt vita skenet som ej var bländande. Den transparenta framdelen var försedd med mörka, vertikala stänger som löpte från topp till botten av det utrymme, som innehöll den eldslågeliknande ljuskällan.

Bakom dessa stänger stod en människoliknande varelse hopkrupen, som var iklädd en helt grå dräkt som såg ut att vara uppblåst som en ballong. Runt extremiteterna fanns ringar av samma material och som påminde om sådana som finns på rymddräkter. Inga ansiktsdrag observerades, och inga fötter eller

händer kunde heller ses. Varelsen stod något fram- åtböjd i den lilla och trånga kabinen, med händerna (eller där händerna borde finnas) något framåt- sträckta rakt ovanför knäna, precis som om han höll i någon sorts kontroller. Men några sådana kontroller kunde emellertid inte urskiljas.

Mrs Alice Buckner, Lois mormor och ägare till hu- set, gick rakt under UFOt och kunde sträcka upp högra handen och nå cirka 60 cm från botten på den lilla farkosten. Hon ville vidröra den för att känna ef- ter vad den var gjord av, men hon kunde inte riktigt nå den. När hon gjorde detta, började den stiga och höjde sig en aning rakt upp för att därefter ändra kurs och fortsätta stigningen i en sned vinkel mot sö- der. Lois sade, att hon hörde ett 'klick' strax innan UFOt började stiga, men Alice, som befann sig rakt under farkostens för, sade att hon inte kunde höra något 'klick'.

När hon sträckte upp armen, sade hon: 'Det är en man därinne!' Hon kunde se den lilla, uppblåsta fi- guren stå hopkrupen bakom 'flamman', och hon kunde se att det var en dräkt, tydligen uppblåst som en ballong, och framtill på huvuddelen fanns ett titt- fönster. Hon tyckte sig kunna urskilja ett ansikte ba- kom detta tittfönster, men hon kunde inte urskilja några detaljer. Hon kunde inte heller upptäcka någ- ra detaljer i kabinen, som t ex sits, kontroller, lam- por eller mätartavlor. Hon trodde sig emellertid kunna se att stängerna befann sig utanför 'vindru- tan'. Hon såg att det märkliga ljuset befann sig på golvet framför och mellan fötterna på den lilla figu-

ren.

Den lilla figuren var ungefär lika lång som en sex-årig pojke, och fyllde nästan helt och hållet ut kabinutrymmet. Hon tyckte, att figuren snarare stod hopkrupen än satt. Hon såg den inte röra sig på något vis. Ingenting i kabinen förändrades innan uppstigningen.

När det höjde sig passerade farkosten över hörnet på Mrs Turners parkeringsficka och taket på hennes hus och fortsatte sin stigning med jämn fart, tills det passerade ovanför de översta telefontrådarna på den linje, som löper nedför allén bakom Buckners och Turners hus. UFOt fortsatte sin stigning mot söder, tills det endast syntes som en stjärna på natthimlen. Lois stannade ute i trädgården och följde det runt till baksidan av huset och såg det passera över telefontrådarna och avlägsna sig i sydlig riktning. Hon säger, att hon lätt kunde följa det på grund av att det hade en gyllene glans som skilde sig från de vanliga stjärnornas silvervita färg. Hon kunde titta bort för ett ögonblick, och när hon åter vände blicken mot skyn, kunde hon lätt upptäcka det på grund av denna märkliga färg.

Ett av de mera förbryllande inslagen i detta fall är upprepade hänvisningar till helikoptrar över skolgården vid tiden för denna observation. Detta i sig självt är inte så underligt med undantag av att det först fanns tre helikoptrar med rödglödande kabinlampor, som flög på låg höjd över skolområdet medan den lilla kapseln observerades. En av dem passerade nästan rakt över den lilla kapseln på en höjd lägre än trädtoppsnivå och flög vidare mot väster, precis som om de inte hade observerat kapseln, vilket för vittnena verkade omöjligt. De andra helikoptrarna korsade skolområdet hit och dit medan den lilla farkosten svävade där. Sedan, när den klättrade iväg mot söder, medan Lois följde den runt huset, såg hon fem eller sex helikoptrar i den riktningen. Polisen uppger att de endast äger tre helikoptrar allt som allt, och en av dessa är en skolhelikopter och används inte på natten. De andra två är sällan i luften samtidigt. De har aldrig haft alla tre uppe tillsammans på natten, och kvällen i fråga hade de inga uppdrag i området. Davis Monthan AFB har fem helikoptrar, men även där förnekar man att man haft några uppe kvällen i fråga. Kontrollcentralen för flygtrafik har inga uppgifter om att några arméhelikoptrar har opererat i Tucsons luftrum på kvällen denna dag. Flygvapnet och polisen hade inga gemensamma övningar med helikoptrar vid något tillfälle under februari månad.

Mrs Dessie Turner, som är Mrs Buckners granne åt öster, och bor på 2202 East Poquita Vista, stod i sitt badrum och borstade tändarna vid 1930-tiden, då hon såg vad hon trodde vara en bil som svängde runt på gatan framför huset. Hon tyckte, att det tog

lite väl lång tid av svänga runt, varför hon gick fram till ytterdörren för att titta ut genom säkerhetsgluggen. Hon såg ett underligt ljus som befann sig alldeles för högt upp för att vara strålkastarna på en bil. Hon gick då till fönstret och drog undan gardinen för att kunna se bättre.

Hon såg då att källan till ljuset var ett starkt lysande avlångt föremål, som befann sig på golvet bakom glasfören till en stor kapselformad farkost, som svävade i trädtoppsnivå över hennes körväg och framför hennes grannes hus. Hon uppskattade denna kapselformade farkost till att vara omkring 195 cm hög och omkring 75 cm i diameter. Den främre delen av denna cylinderformade kropp verkade vara genomskinlig, och hon tyckte att hon såg en skugglik gestalt bakom 'glaset'. 'Glas'-fören var vänd något från henne i en vinkel mot grannens Mrs Buckners hus. Hon såg Mrs Buckner och hennes dotterdotter Lois stå i trädgården och titta på den märkliga farkosten, som svävade på låg höjd över träden mellan de två husen. Mrs Turner iakttog ljuset en stund och såg det sedan stiga och försvinna över hennes parkeringsficka och taket till hennes hus mot söder. Hon gick vid detta tillfälle bort från fönstret och såg inte när UFOt försvann i skyn. Hon gick till telefonen och ringde upp en TV-station och rapporterade vad som hänt. Hon väntade sig att de skulle sända någon till platsen, men ingen kom. Hon ringde även upp en annan granne och bad denne titta ut i sydlig riktning, men det var då så långt borta, att denne inte kunde urskilja det bland alla stjärnor. Mrs Turner såg också helikoptrar som manövrerade över skolgården och trodde att de letade efter den märkliga luftfarkosten.

Observationsplatsen ligger 5,6 km väst-nordväst om Davis Monthans kontrolltorn och 6,7 km rakt norr om Tucsons Internationala flygplats kontrolltorn, på en linje som sträcker sig från centrala Tucson och som fortsätter i sydostlig riktning rakt emellan dessa två stora flygplatser, där kontrolltornen ligger inom synhåll för varandra.

Inget av dessa torn registrerade, noterade, rapporterade eller mottog rapporter om något ovanligt i området vid denna tidpunkt kvällen i fråga. Rapcon (radaranläggning som registrerar anflygning) meddelade att de inte registrerade något ovanligt på radar denna tid.

Om detta är riktigt, kan man verkligen fråga sig vilka som dirigerar alla dessa helikoptrar med röda lampor, tillika med den kapselformade farkosten med dess 120 cm långa pilot i luftrummet över Tucson.

Källa: The APRO Bulletin, Vol 25, No 7, Februari 1977.

Översättning: Sören Andersson

UFO-landning och kontakt

vid Rosenheim

Analyserad och beskriven av ing. grad. Adolf Geigenthaler, författare till boken **UFOs existerar verkligen**, Ventla Verlag.

Fru Hildegard Hofmann stod en dag 1956 utanför en tidningsredaktion i Rosenheim och såg genom fönstret på bilder av flygande tefat. Därvid kom hon i samspråk med andra människor, som också betraktade dessa bilder. Fru H nämnde, att hon själv hade haft en upplevelse vid ett landat 'tefat', varpå en man rådde henne att inte omtala detta. Hon kunde riskera att bli skickad till ett nervsjukhus. Skrämnd av detta teg hon till för kort tid sedan.

Trovärdigheten hos detta kontaktfall kan knappast betvivlas. Fru H har utan motsägelser och utan tvekan berättat, vad hon upplevde. Hon har vare sig förr eller senare haft några som helst ovanliga upplevelser av detta slag, alltså inte heller sådana av psykisk eller parapsykisk natur. Fru H är en enkel och naturlig kvinna utan behov av att göra sig gällande. Det finns inga tecken som tyder på sådan läggning. Det måste accepteras, att kontakten med dessa ovanliga väsenden och deras rymdskepp verkligen har ägt rum. Kontaktfallet bör bli registrerat bland ett stort antal liknande fall, vilka inträffat världen över de senaste årtiondena.

'Luftskepp' tog mark framför henne.

Fru Hofmann (då 26 år) var en fredagskväll vid 18.45-tiden i mitten av november 1955 på väg hem från ett livsmedelsinköp i den sydöstra delen av Rosenheim. Hon var tvungen att gå två kilometer på en obelyst, smal gata i nord-sydlig riktning genom en inäga för att komma till sitt lilla trädgårdsmästeri, där hennes man och barn väntade på henne. Det låg redan snö på marken.

Plötsligt upptäckte hon ett starkt sken på himlen, vilket kom emot henne. Hon hörde också ett surrande eller sjungande ljud i samma riktning. Ljudet övergick till en djupare ton, när farkosten gjorde ansats att landa. Först trodde hon, att det kunde vara ett luftskepp. När det kom närmare, blåste en stark virvlande vind, som bara kunde komma från detta föremål. Vinden upphörde, när föremålet landade på den ojämna med plantor och små träd täckta gräsplanen väster om vägen.

Två små gestalter visade sig.

Området kring luftfarkosten ända fram till platsen, där fru H stod, var upplyst som på dagen. Ljuset kom från den övre delen av den diskusformade skivan, och det var bländande skarpt men vitt till rosa i färgen.

En lucka öppnades i farkosten, och en trappa kom

De två figurerna kom emot Fru Hofmann och under ett brusande och väsende ljud tog de sig igenom ett nätstängsel.

ut genom den, på vilken två små gestalter med klapprande steg vandrade ned. Då var fru H klar över att detta bara kunde vara ett 'flygande tefat', som man redan då ofta hörde talas om. Farkosten såg också ut som två tallrikar lagda mot varandra, sa fru H. På översidan hade den en liten spets. På grund av det starka ljuset kunde hon inte se, vad som bar upp farkosten ett stycke från marken.

De två figurerna kom emot fru H och med hjälp av ett svärdsliknande redskap och under ett brusande och väsende ljud tog de sig igenom ett nätstängsel, som löpte parallellt med vägen på tre - fyra meters avstånd. De stannade vid vägkanten två meter från henne.

När fru H ville komma närmare figurerna, avvärjde de detta genom att höja sitt redskap, och med ytterligare gester lät de henne förstå, att hon skulle stå stilla. Fru H tilltalade dem och ställde frågor - varifrån de kom och andra, som hon inte längre minns. Som svar hörde hon bara ett odefinierbart mummel från väsendena.

Klädsel: silvergrå rymddräkt.

Så stod de en stund mitt emot varandra, och fru H kunde ta dem i närmare betraktande. Det var människor men bara 110 eller 120 cm långa, med silvergråa rymddräkter i ett stycke utan knappar, utan dragkedjor och med skor samt handskar fastsittande vid dräkten. Allt hade samma silvergråa färg. Skorna såg ut att vara relativt tunga som av metall - de klapprade i trappan, som om den och skorna varit av aluminium. Hjälmerna, som även den hörde samman med dräkten, hade framtill en genomskinlig skiva som av plexiglas och överst en spets liksom farkostens.

På ryggen bar de en eller också två stålflaskor. Deras ansikten kunde hon inte urskilja helt. Hon såg heller inget hår. Hon kunde bara fastställa, att deras hud var slät, mycket ljus eller blek, ögonen var blå och deras munnar rörde sig, när de talade.

Det var 'två prydliga, vänliga pojkar' sade fru Hofman.

Blev kanske fotograferad!

När hon tog fram keso och skorpor ur sin väska och ville bjuda dem, avböjde de bestämt. Ibland samtalade de med varandra, men fru H kunde inte förstå dem, och tonen var genom den tillslutna hjälmen dov och egenartad. Den ene av 'grabbarna' hade en låda - troligen en kamera - som han höll framför sig vänd mot fru H. Han gick fram emot henne, sedan tillbaka igen och upprepade detta flera gånger. Den andre hanterade något, som liknade en blyxtapparat. Det syntes inga blyxtar, vilket kunde bero på att hela omgivningen var starkt upplyst. Fru H tecknade med två fingrar en rektangel i luften, och hon tyckte, att den ene av 'grabbarna' därvid nickade.

Hon hade gärna velat ha ett sådant foto, och hon försökte med olika gester få dem att förstå detta. Av deras åtbörder tyckte hon sig uppfatta, att de ämnade återkomma. (Detta erinrade hon sig först kvällen därpå, när hon tillsammans med sin man åter såg det skarpa ljuset). För fru H föreföll tiden lång, så hon försökte få de små männen att förstå, att hon ville hem till sin man och sina barn (Idag tror hon, att hon blev uppehållen i över en kvart - hon var inte hemma förrän 19.30).

Lagade staket och försvann.

Då och då såg hon bort mot den landade farkosten och konstaterade, att dess diameter var åtta - tio meter och höjden över två meter. Dess inre var starkt upplyst, och hon såg två eller tre gestalter röra sig

därinne. En hade vid ett tillfälle tittat ut genom ett fönster. I farkostens mitt syntes en rund pelare och en pulpet, och hon hörde också musik.

De små männen log, vände sig om och trippade genom staketet tillbaka till sin farkost. Luckan i staketet tillslöt de med samma apparat, som de hade öppnat den med. De efterlämnade skospor i snön. De steg uppför trappan och gick in. Trappan försvann samtidigt med att dörren stängdes, vilket framkallade ett ljud som från en skjutdörr.

Farkosten höjde sig långsamt och försvann snabbt västerut, varifrån den hade kommit.

Hennes man hade väntat på henne och han frågade, var hon hade varit så länge. Sedan nämnde han, att han hade sett ett starkt ljus och hört ett svagt surrande ljud från ett landområde bakom en rad höga träd, på ett avstånd av ca 600 meter. Hon berättade då vad hon upplevt. Han trodde henne bara därför att han själv hade sett det starka ljuset och hört ett surrande ljud.

UFOt återkom till platsen.

Nästa kväll såg herr och fru Hofmann åter det starka ljuset från området för hennes upplevelse. Fru H erinrade sig först då, att ufonauterna hade antytt, att de skulle återkomma. Hon företog sig dock ingenting. De närmaste dagarna och även senare undersökte hon nästaketet flera gånger - hon tänkte att det borde väl synas lod- eller svetsställen. Hon fann emellertid ingenting dylikt. Hur det gick till att öppna och stänga staketet, kan hon inte förklara.

Fru Hofmann har, efter denna upplevelse, inte känt några besvär av något slag. Sedan dess har hon inte heller sett eller upplevt något liknande.

Källa: Duist/UFO-Nachrichten nr 252 August 1978 Wiesbaden - 13.

Översättare: Göte Johansson

Forts. från sid 5

att det finns rätt stora likheter med andra fall av nätkontakt av tredje graden. I betraktande av upplevelsens art, och det faktum att pojkarna var ute på tjuvjakt, förstår man att de inte hade särskilt stor lust att diskutera händelsen. Men å andra sidan, om de bara hade velat skämta så tycks det mycket osannolikt, att de skulle ha berättat det på det sätt som skedde, bara för att få komma i rampljuset och synas i massmedia.

Det är knappast troligt, att i en så förvirrad situation en sak som 'den osynliga kraften' överhuvud taget hade nämnts. (De flesta detaljerna nådde oss endast som skrivna vittnesmål). Även de andra berättade om psykologiska effekter av mötet men på ett mera svävande och obestämt sätt. Som t ex 'en konstig känsla' o s v. Vår bedömning är, att berättelserna kunde vara äkta, vad nu sanningen kan innebära i en situation som denna.

De två skrattande dvärgarna i Bedarrides: Fransk närkontakt av tredje graden

Av Jean Bastide

Vid 1730-tiden den 27 september 1973 hände underliga ting på Mont Real i den franska kommunen Bedarrides, ett litet samhälle på cirka 3000 själar, i närheten av staden Avignon i sydöstra Frankrike. Mont Real är ett mindre berg som skjuter fram ovanför omgivningarna och är bevuxen med tall och gran och tät undervegetation. Här och där finns små gläntor. Det är en enslig plats som endast korsas av mindre stigar. Vid denna tid på dygnet befinner sig solen lågt på himlen och är fortfarande synlig.

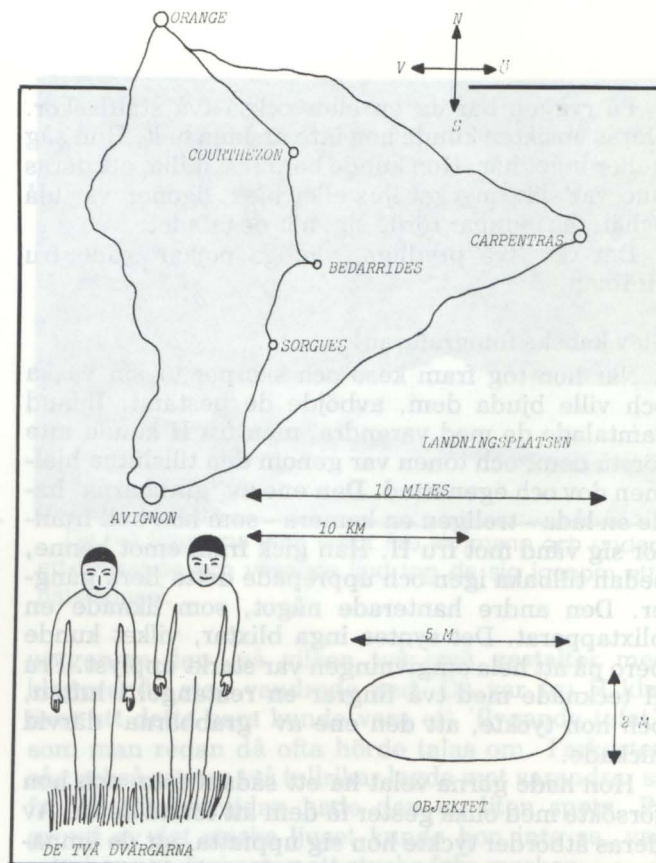
Denna vindstilla dag, då himlen var något molntäckt och sikten god, var Monsieur A (som önskar anonymitet) ute och plockade svamp. Det fanns gott om sådan och han hade på mycket kort tid fyllt en hel korg. Efter att ha gått ut i en glänta fick han syn på en stor 'klunga' med svamp och böjde sig ned för att granska dessa. Då han åter reste sig upp, fick han vid andra ändan av gläntan syn på en liten figur, cirka 1,20 m lång, som verkade plocka upp något från marken. Ytterligare en figur dök fram ur buskaget bakom den första. De såg ut som tvillingar, så pass lika var de.

Monsieur A tog dem först för barn, och skrek åt dem att det fanns gott om svamp där han stod. De stirrade båda på honom från ett avstånd på 25-30 m. Deras fötter var ej synliga då dessa doldes av gräset. Vid denna tidpunkt verkade de skratta ljudligt åt honom, varefter de duckade under en trädgren och flydde in i buskaget bakom sig. Monsieur A trodde att de hade beslutat sig för att hämta en korg att lägga svamp i.

Varelserna hade armar som vi (ej oproportionerligt långa), och de rörde sig på mänskligt vis utan svårigheter. De bar beigefärgade overaller som räckte upp till halsen. Inga fickor eller något liknande kunde upptäckas. De var barhänta, med mänskliga händer. Overallen täckte armarna till handlederna. Armar och ben var smala. På huvudet bar de svarta baskrar; inga öron var synliga, men i övrigt var deras utseende fullständigt normalt.

Två eller tre sekunder efter att de avlägsnat sig (kanske något längre tid), höjde sig ett stort ovalt objekt från marken bakom buskarna där de hade försvunnit. Det var matt blågrått till färgen, ej självlysande, utan utskjutande delar eller synliga markeringar, och befann sig cirka 20 meter bort. Det var omkring fem meter långt och två meter högt. UFO:t höjde sig sakta och vertikalt, med ett svagt visslande, till en höjd av cirka sex meter varvid det sög med sig en del löv från marken. Här stannade det upp för någon sekund för att sedan med stor hastighet och helt ljudlöst rusa iväg i horisontell riktning mot nordost (mot Mont Ventoux).

Monsieur A förvånades över den snabba avfärden efter det att de två små figurerna försvunnit. Träden runt landningsplatsen var cirka 2,5 meter höga, var-

för dessa helt skymde det landade föremålet. Anmärkningsvärt är att enligt vittnet de två småvuxna varelserna måste ha varit kinesiska spioner! (Han har svårt för att tänka sig, att de kanske inte tillhörde denna världen, en detalj som styrker trovärdigheten i fallet). På landningsplatsen hade gräset och en buske plattats ned, och Monsieur A ansåg att farkosten måste ha svävat cirka 30 till 60 cm över marken. (1)

Det finns många fall som påminner om detta, vilka har rapporterats under de senaste 30 åren. Lägga märke till den slående likheten med Socorro-fallet år 1964. (2) Varelsernas skratt har också rapporterats i flera fall, speciellt då händelsen i Cennina, Italien den 1 november 1954, vilken rapporterades av Sergio Conti i Flying Saucer Review. (3) En av varelserna i detta fall 'var mer jovialisk och skrattade ...'. Se också pollenkungen Gösta Carlssons möte med främmande varelser i maj 1946, där både manliga och kvinnliga ufonauter observerades. '... En av kvinnorna kastade ut en sak. Hon kom ut ur kabinen med ett ljust föremål i handen, som de andra tittade intresserat på. Hon gick fram till ljusväggen och kastade ut föremålet genom den. Jag såg noga efter var det föll i gräset. Samtidigt hörde jag hennes pärlande skratt ...' (4) Mitt arkiv innehåller minst sex andra fall med skrattande humanoider. (5)

Översättning: Sören Andersson

I UFO från Peru till San Salvador

Följande berättelse handlar om en UFO-resa, som företogs på en sträcka av över 3000 km fram och tillbaka på kort tid. Flyghastigheten uppgick till 20000 km i timmen och detta inom jordens atmosfär!

Ludwig Pallmann är i dag amerikanare och äger en betydande firma, som tillverkar bindemedel för den kemiska industrin och för näringsmedelsindustrin. Ännu till för några år sedan hade han ingenting avslöjat om sin upplevelse i den peruanska urskogen med tanke på risken att inte bli trodd.

Men nu har han brutit sin tystnad, sedan fler och fler människor har berättat om liknande upplevelser. Nu hör det inte till ovanligheterna längre, att människor får bevittna UFO-landningar och samtidigt får kontakt med farkosternas besättningar.

Rymdbesökare kurerade infödingar.

Innan Ludwig Pallmann övertog sin firma, hade han ett forskningsuppdrag åt jordbruksinstitutet vid universitetet Lima. Det gällde undersökning av högvärdigt men billigt, äggviterikt grundmaterial för föda åt befolkningen, t ex fiskmjöl och bomullsfrö. Som bindemedel använde man för detta ett extrakt av pilrot, och Pallmann anskaffade material till detta på platser, där det var talrikast förekommande - i den djupa urskogen. Där sprang på den tiden infödingarna nakna omkring och hade ingen beröring med civilisationen.

När Pallmann med sina medhjälpare och redskap kom till området, erfor han, att infödingarna hade berättat om andra besökare, som de kallade amerikaner. Dessa hade kurerat dem från sjukdomar, vilka av dem själva ansågs som obotliga. Dessutom hade de insamlat plantor, som de tog med sig i sina märkvärdiga luftfarkoster.

Hel koloni tältande ufonauter!

Detta måste ju ha verkat högst intressant för en näringsfackman. Han lät infödingarna föra honom till den plats, där dessa besökare hade landat. De nådde fram och fann även dessa 'amerikaner', 40 personer - män och kvinnor, i sidenskimrande overaller. De bodde i tält, och ovanför dem svävade tre stora skivliknande farkoster. Pallmann tilltalade främlingarna på engelska och spanska men fick inget svar. Det visade sig till slut, att de, med hjälp av en liten apparat i sin klädsel, kunde översätta franska till sitt eget helt främmande språk.

Som Ludwig Pallmann senare berättade för en kvinnlig korrespondent, Ann Shearer, vid en kana

densisk dagstidning, var dessa främlingar mycket vänliga och hjälpsamma. De omtalade, att de kom från en planet vid namn Stipiray i Vintergatan. De befann sig här på jorden för att söka plantor, vilka de kunde korsa med växter på sin egen planet och därigenom få fram högutvecklade mat- och smakkulturer till sin egen ras. De var av medelstorlek och hade en gulaktig hudfärg. Påfallande var deras absoluta hårlöshet.

Svindlande fart med generatprdroft.

Sedan länge har de löst problemet med intergalaktiska rymdfärder. Under samtalet med främlingarna fick mr Pallmann inblick i framdrivningssystemet för deras farkoster, vilket han inte nog kunde berömma. Enkelt uttryckt består det av en generator placerad i farkostens centrum.

Denna generators möjligheter fick Pallmann demonstrerade för sig genom en resa i deras rymdskepp till sitt semesterhus i San Salvador. De satte av honom i närheten av hans hus och flög honom en stund senare tillbaka till urskogen i Peru. Resan genomfördes på tio minuter. De visade sin passagerare en apparat, vilken fungerade som ett minnesmagasin och därvid automatiskt styrde deras skepp.

Pallmann erfor också, att dessa rymdfarare besitter en hög etik, som har gjort det möjligt att avskaffa alla tidigare doktrinära religioner. I allmänhet lever de efter följande bud:

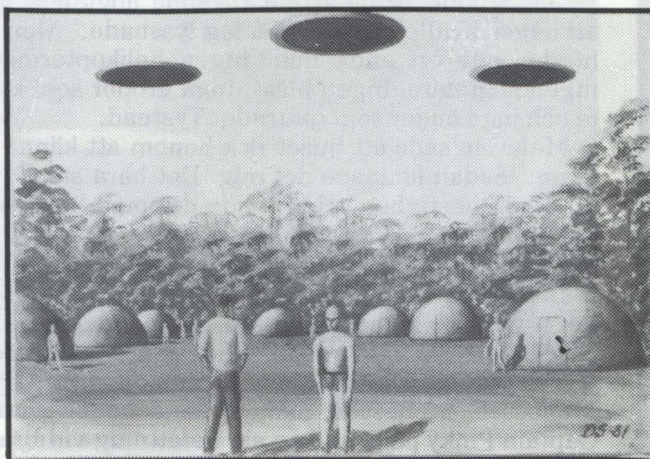
Gör aldrig någonting ont!

Bedra aldrig varken dig själv eller någon annan!

Respektera andra människors och även djurs rätt, såvida de inte är utpräglade skadegörare!

Fullborda ett levnadsverk, som motsvarar din talang

Forts. på sid 23

Pallman tilltalade främlingarna på engelska och spanska men fick inget svar. . .

Lysande varm farkos

Av dr Ted Peters, MUFON State Director for Louisiana.

Klockan var närmare 2045 en klar kväll, den 21 januari 1977, då Robert Melerine lugnt paddlade upp för Dike Canal i St Bernard Parish, Louisiana. Han var på helspänn. Han jagade sumpbäver för att sedan sälja pälsarna till pälsvaruhandlare i New York. På nordvästra himlavalvet såg han ett ljussken av en stjärnas storlek röra sig mot honom, och växa i storlek. 'Åh, det är antagligen en stjärna', tänkte han. Hans blick föll så mot bankarna och träden, spanande efter byte. Han struntade i att ytterligare studera den rörliga stjärnan.

Plötsligt omvärvdes han av ett varmt ljussken. 'Rätt som det var låg hela området i ljus. Så jag släckte min lampa. Jag trodde att det var lampan som åstadkom ljuset. (Lampan han refererade till motsvarar en ficklampa på 6 volt). Men allting var fortfarande upplyst; båten och omgivningen. Det var en stor bländande ljuskälla. Jag tittade uppåt, och den var rakt ovanför mig! Jag gav till ett utrop av överraskning och började granska den, men kunde knappast urskilja dess konturer. Den var gigantisk'.

Melerines första tanke var att det var en skogvaktarhelikopter, som var ute efter honom och tänkte arrestera honom för olaga jakt. Patrullerna från 'avd för skogsvilt och fiske' (naturvårdsdepartementet) brukar emellanåt rikta sin strålkastare mot en misstänkt tjuvskytt, innan de går ned på vattnet och arresterar honom. Senare, då de fick en förfrågan, rapporterade naturvårdsdepartementet att de inte haft någon helikopter i det aktuella området kvällen i fråga.

'Jag trodde att de skulle använda högtalare eller att någon skulle ropa ner. Så jag lyssnade.' Men det hördes inte ett enda ljud. Ingen helikoptermotor, ingen högtalare, ingen blåst. Inga grodor som kväkte och inga ånder som tjattrade. Tystnad.

Melerine sade att ljuset fick honom att känna sig varm. 'Sedan lämnade det mig. Det bara stack iväg med hög hastighet.' Han följde det med blicken då det sköt upp i skyn i riktning mot skogen. 'Det var glödande', tillade han.

Den förskräckte jägaren fortsatte att observera det tills han rundade kanalkröken och förlorade det ur sikte bakom träden. Sedan fick han syn på glöden från lägerelden som byggts av hans kamrat, Irwin Menesses. Menesses, allmänt känd under namnet Captain Pinky på grund av sin befattning vid brandkåren i St Bernard, höll just på att värma händerna i

det fem-gradiga vädret. Melerine redogjorde för sin upplevelse, vilken Pinky återgäldade med ett skratande 'Du är galen!' Pinky menade att det måste ha rört sig om sumpgas, men Melerine sade att han var säker på att det inte var något sådant.

De gick sedan båda två och satte sig i båten för att återuppta jakten. De startade utombordsmotorn (en 25-hästars Evenrude) och körde sakta nedför kanalen mot sydost. De lyste med lampan för att kunna upptäcka de simmande sumpbävrarna då ljusskenet reflekterades i deras ögon. De kunde emellertid inte upptäcka någon. Inga tecken på liv.

Sedan kom ljuset flygande från väster längs kanalen i riktning rakt emot dem. Det stannade och svävade över båten på en höjd av cirka 20 meter. 'Robert, släck din lampa. Dom har oss', ropade Pinky. Men åter rådde absolut tystnad. Ingen helikoptermotor hördes.

Männen var stela av skräck -- kanske bokstavligen talat orörliga. Melerine hade sitt gevär i famnen och talade om att skjuta på det, men Pinky sade, 'nej, gör inte det, ifall det tillhör regeringen'. Melerines hår stod på ända. 'Det stod rakt ut som ståltrådar', rapporterade Menesses.

Sedan blev allting varmt. Ingenting rörde sig. Männen varken talade, ställde sig upp, eller rörde sina lemmar. De var väl medvetna om att motorn var igång, men båten stod absolut stilla. Något höll den kvar vid platsen. Pinky beskrev det som 'att vara fasthållen av starka gravitationskrafter.'

Båten hade hejdots i mitten av kanalen, i närheten av en trädstubbe på vilken en palmettoplanta växte. Dr Peters, MUFON:s undersökare, rapporterade att kanalen är ungefär 12 meter bred vid den punkten, och att den är nymuddrad för att tillåta stora fiskebåtars passage. Det finns inga grenar eller rötter som kan ha hindrat den lilla roddbåtens framfart.

'Det var runt till formen', sade Pinky, 'och det var lika stort som mitt kök'. Han uppskattade dess diameter till 4,5 - 7,5 meter. Det glödande föremålets yta hade ett sammanhängande diamant- eller rutmönster. Båda männen ritade skisser på det rapporterade föremålet men Melerine var inte lika säker på formen som Menesses.

Då det lämnade platsen sköt båten framåt med ett ryck. Pinky slungades bakåt mot motorn och Melerine ramlade bakåt. Tydligt släppte den kraft som höll båten, vilket resulterade i att den plötsliga accelerationen fick männen att tappa balansen. UFOt flög i rak linje mot väg 46, för att sedan göra en kursändring och stanna vid Shell-raffinaderiet. Klockan var då 2105. De två uppskrämda jägarna åkte nu med full gas nedför kanalen, men saktade in då de

st fick allt att stanna!

passerade Shell-anläggningen. Där såg de UFOt sväva cirka 15 meter ovanför de 60 meter höga re-fraktionstornen. De såg också en vakt stå på Shell-bron. Senare, efter det att händelsen hade rapporterats i en lokaltidning, mottog St Bernard brandstation, där de båda männen tjänstgör, ett telefonsamtal. Den uppringande påstod sig vara den vakt som hade tjänstgjort den kvällen, men han vägrade att uppge sitt namn. Han sade, 'tala om för dom där brandmännen att dom inte är galna, jag såg det också'.

Den lysande farkosten flög sedan bort mot vattentornet som befinner sig några hundra meter öster om Alluvial Baptist Church, nära väg 46. Där svävade det rakt ovanför tornet. Männen förlorade det ur

sikte bakom träden då de närmade sig kröken som leder till Bayou LaLoutre. De kunde emellertid åter se det då de dockade vid kanalbanken framför Yscloskey brandstation. Pinky rapporterar, 'Då jag kom fram till brandstationen flyttade det sig en aning åt sidan och stod stilla där i cirka 30 minuter Jag kunde se strålen gå ned vid sidan av vattentornet'.

Jägarna åkte hem vid 22-tiden och menade att de hade upplevt något alldeles fantastiskt.

Källa: The MUFON UFO Journal, nr 111, Februari 1977.

Översättning: Sören Andersson

De båda männen i båten satt stela av skräck och stirrade på det märkliga ljus- och värme-fenomenet som fick allt att stanna.

Argentinsk pensionär

fick märkligt besök

Från La Razón (Buenos Aires) av den 28 november 1972, en redogörelse från Tres Arroyos.

En pensionär i denna ort rapporterar en märklig händelse, som mycket lätt kan tänkas vara förknippad med existensen av utomjordiska varelser. Han säger, att medan han satt i vardagsrummet i sitt hus och tittade på TV, började denna krångla. Han försökte justera den men lyckades inte. När han sedan återvände till sin fåtölj, såg han till sin yttersta förvåning att någon satt i en av de andra fåtöljerna. När han lyckats komma över sin förvåning, reste sig främlingen upp och sträckte fram sin hand med en vänlig gest men utan att yttra ett ord. Enligt vittnet var den märkliga gästen iklädd en blågrön dykar-dräkt och hjälm. Han hade sneda ögon, och vid hans bälte hängde en apparat 'som såg ut som någon sorts radiosändare'. Den märkliga varelsen tittade på TV-programmet i några minuter, varefter han reste sig upp och började vidröra några knappar som fanns på apparaten vid hans midja och vilket resulterade i utsändandet av ett gult ljussken.

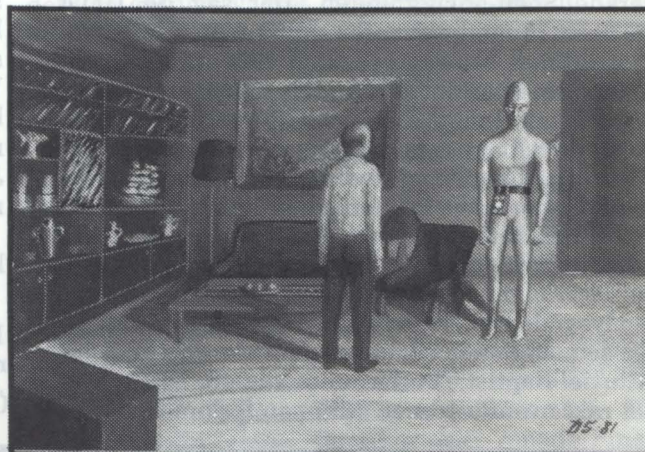
I denna stund rusade det förvirrade vittnet ut för att ropa på sina grannar, och när han kom tillbaka fann han att den märklige besökaren var borta, att han hade försvunnit som genom ett trolldrag från huset.

Att tänka på i detta sammanhang är en annan rapport som lämnades för några dagar sedan. En kvinna som förestår en bar på Alsinagatan i Tres Arroyos uppgav då, att en märklig kund kom in i baren just som hon serverade några andra personer. Han gick rakt in i badrummet. Med tanke på att han dröjde kvar därinne så länge, gick hon in för att se efter vad som hänt honom. Hon såg ingen där - det var som om han hade försvunnit i tomma intet. Hon beskrev mannen som ovanligt lång och tillade, att han hade en mycket genomträngande blick. Ingen av de närvarande hade sett honom gå ut genom dörren. En annan dörr från badrummet, som leder ut till ett garage som har en utgång mot en sidogata, var som vanligt fortfarande låst med låset helt intakt. Polisen, som kallades för att undersöka saken, bekräftade denna senare uppgift.

La Nueva Provincia av den 29 november 1972 (en tidning som publiceras i Bahia Blanca) innehåller en mer detaljerad redogörelse om samma fall, vilken i översättning låter som nedan:

'Nya detaljer har kommit fram angående den märkliga uppenbarelse som beskrevs av en invånare i Tres Arroyos. Denne uppger att han haft kontakt med en mystisk varelse av märkligt utseende som dök upp i hans hus och demonstrerade krafter, som är överlägsna vanliga mänskliga varelsers.

Mannen som rapporterade denna egendomliga

När den märkliga varelsen såg att han upptäckts, reste han sig upp. Han var omkring två meter eller kanske mer.

händelse heter Alfonso Rey och är 62 år. Han bor på Libertadgatan i denna stad. Han har tidigare varit chefskonstruktör vid Istilart-koncernen. Rey, som för två år sedan gick i pension från den metallurgiska firma Eima, och som även varit civil flygare, uppger att han vid 1230-tiden befann sig i matsalen och tittade på TV samt bläddrade i en anatomibok. Plötsligt 'kopplade TV:n ur'. Han reste sig omedelbart för att åter knäppa på den. I samma ögonblick fick han en underlig känsla. Han vände sig om, och där, i borte ändan av rummet, såg han en figur som satt i en fåtölj.'

Enligt hans vittnesmål, som gavs inför La Nueva Provincia och Telenueva Kanal 9, bar den okända varelsen en hjälm, som liknade en sådan som bars av gamla tiders flygare, samt odelad överallt i grönaktig färg som verkade metallisk. Runt midjan bar han ett svart bälte. På denna dräkt hade han en liten apparat av radiosändartyp, och han bar korta stövlar.

Rey säger, att när den märkliga varelsen såg att han upptäckts, reste han sig upp. Han var omkring två meter lång eller kanske mer. Rey berättar vidare att det enda han kunde ta sig för i sitt förvånade tillstånd var att fråga: 'Vad vill ni?' Besökaren svarade inte med något annat än tystnad. Han räckte endast ut sin hand till honom. Rey förklarade, att när han tog tag i handen märkte han, att den var kall och saknade 'soliditet'. Det var som om den bestod av skumgummi ...

Något som Rey lade särskilt märke till var, att varelsen aldrig talade. Vad gäller dennes anletsdrag, uppgav han att han inte hade lagt märke till dessa. Det berodde helt på att han drogs till ögonen, vilka verkade utsända ett silveraktigt ljussken ...

Rey berättade, att när han satte sig ned i fåtöljen,

gjorde varelsen likadant. Han satte sig i samma fä-
tölj som tidigare. De satt sedan där en stund och be-
traktade varandra utan att utväxla några ord. Rey
förklarar, att han från denna stund började känna ett
stort välbefinnande. Han lade märke till att smärtor-
na från en hjärtinfarkt, som han haft två år tidigare,
hade försvunnit.

Med tanke på den situation han befann sig i, be-
slutade han sig för att resa sig, varvid varelsen imi-
terade honom. Rey gick ut i köket, fortfarande följd
av främlingen och tände gasplattan. När han tände
gaständaren märkte han att de gnistor som utsändes
av den var mycket starkare än vanligt. Han lade
samtidigt märke till att kylskåpets motor inte funge-
rade normalt. Inget av detta gjorde honom nervös
eller rädd, men han kände sig fortfarande 'under-
lig'. Han lade även märke till att den märkliga varel-
sen verkade 'vandrade i luften', när han rörde sig.

Oförmögen att hitta på något annat att göra, er-

bjöd Rey främlingen ett glas vatten. Detta avböjdes
av besökaren, som fortsatte att studera honom in-
tensivt. Därefter gick de åter in i matsalen. Där, till
Reys förvåning, tryckte främlingen på knapparna på
den apparat som hängde vid bältet, och ett ambra-
färgat ljus tändes på den.

Vid detta steg i händelseutvecklingen, säger Rey,
försökte han lämna huset. Han återvände ut i köket,
men han följdes åter av den märkliga varelsen som
tog plats på tröskeln till den dörröppning vilken le-
der ut till gården. Där tittade han upp mot himlen
och tryckte på ytterligare några knappar. Sedan gick
varelsen ut på gården, och medan Rey fortfarande
iakttog honom, försvann han i tomma luften utan att
lämna något spår efter sig.

Källa: Flying Saucer Review Case Histories, Supp-
lement 14, April 1973.

Översättning: Sören Andersson

UFO:s kommer ur havet påstår spansk ufolog

I december förra året gjordes ett stort antal UFO-
observationer i Sydeuropa, berättas i den franska
dagstidningen l'Action av den 2 januari i år. Enligt
den spanske UFO-specialisten José Benitez skulle
de flygande farkosterna sannolikt ha dykt upp ur ha-
vet strax utanför Casablanca.

Benitez som är journalist är också välkänd expert
på UFO-området. Han har gett ut flera böcker om
UFOs och försäkrar nu att över hundra UFOs, de
flesta runda och angivande ett rödaktigt, orangefär-
gat sken, upptäckts på militära radarskärmar den 7 -
8 december och tiden 24 - 28 december förra året.

Platsen för iakttagelserna är enligt Benitez områ-
det runt Huelva, Cadiz och Sevilla, d v s spanska
städer.

Han menar, att farkosterna följde en horisontell
bana på ofta lägre höjd än 200 m över marken.

Enligt journalisten skulle en bonde nära Cadiz fått
bevitna, hur en flygande farkost landade på hans
mark, varefter 'tre varelser, som var ganska långa'
klev ur. Benitez påstår, att det landade UFOt efter-
lämnade en cirkel av förbränt gräs med en diameter
på 15 meter.

Översättning Olle Öhman

Monster skrämde

italiensk vakt

Närkontakt av 3:e graden, den 6 december 1978, kl 23,30 i Torriglia, nära Genua.

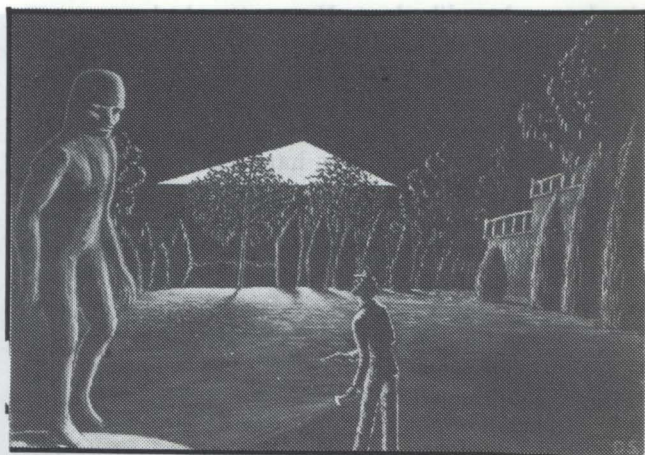
26-årige Piero Zanfretta var i tjänst som privatvakt utanför ett litet hus (Villa Casa Nostra) i Marzano, när han fick syn på fyra ljuspunkter som rörde sig i trädgården, hundratalet meter bort. Han antog att det var ficklampsljus från tjuvar, varför han försökte få radiokontakt med sitt högkvarter, men bilmotorn, ljusen och radion hade utan orsak satts ur spel. Han brydde sig inte om det, utan lämnade bilen med pistol och ficklampa i hand. Med tanke på ljuspositionen drog Zanfretta den slutsatsen, att tjuvarna var bakom huset. Han gick igenom den öppna grinden och höll sig nära muren för att kunna överraska dem. Istället överraskade 'tjuvarna' honom. Han fick en känsla av att något fanns bakom honom. Han snurrade runt och riktade in pistol och ficklampa mot dem.

På någon meters avstånd fanns något som fick det att krypa i skinnet på honom. Ett monster med grå, veckad hud. Han var tvungen att höja ficklampsljuset för att få se det hemska och skrämmande ansiktet, som uppenbarade sig på varelsens cirka sex meters längd. När han lyste på varelsens ansikte, slocknade även ficklampan oförklarligt. I förskräckelsen tappade Zanfretta den. Då tändes den och han grabbade tag i den. Den främmande giganten tycktes vara borta så vakten sprang efter.

När han sprang blev han medveten om ett enormt ljus bakom sig. Han vände sig om och såg ett kolossalt, jämnt triangulärt föremål, som bländade med vitt skimmer. Vakten skyddade sig med armen. Det triangulära, som var större än huset, höjde sig från baksidan med ett väsande ljud. En stark hetta märktes.

Zanfretta drog sig tillbaka in i bilen och anropade (denna gång framgångsrikt) sin operationsbas, Vigilancia Velbisagno i Genua. En kontrolltid visar tiden till 23,50 en annan 12,15. Radiooperatören Carlo Toccarino uppgav att vakten talade uppskrärrat och osammanhängande: 'Han sa hela tiden Mamma mia, han är hemsk. Jag frågade om de överföll honom och han svarade Nej, de är inte människor, de är inte människor! Just då avbröts kommunikationen och jag kontaktade omedelbart löjtnant Giovanni Cassiba'.

Vid 01,30-tiden på efternatten fann patrullvakterna Walter Lauria och Raimond Mascia Zanfretta liggande framför villan. När han fick syn på dem, hoppade han upp, med pistol och ficklampa i beredskap. Med uppsvällda ögon tycktes vakten inte känna igen dem eller förstå när de bad honom sänka vapnet. De rusade på Zanfretta och avväpnade ho-

26-årige Piero Zanfretta upplevde i december 1978 ett skrämmande möte med ett grått monster — ett monster som kom från den "tredje galaxen"...

nom. Till deras förvåning kändes hans kläder varma trots att decemberkyla rådde. Vad mer var, de kunde tydligt se landningsspår på marken.

Vaktstyrkan kom till platsen och kunde också vittna om det nästan tre meter stora avtrycket, till formen likt hästskor, i det daggvåta gräset. De önskade full insyn i fallet och detsamma gällde brigadgeneral Antonio Nucci: - 'Jag har känt Zanfretta i många år och jag tror mig med säkerhet kunna förklara att han är en sansad karl utan underliga griller i huvudet.

När vi undersökte stället på dagtid, ville han nästan inte komma med. Så rädd var han. Bara något exceptionellt kan ha skrämt honom så till den grad'.

Nucci berättade vidare att han fått ytterligare rapporter från människor som sett någonting ovanligt inom området. Åtskilliga invånare i närheten av Torriglia såg ett starkt ljus i riktning mot Casa Nostra-huset vid samma tidpunkt som Zanfretta rapporterade om föremålets uppstigning.

Hypnotisk återförande.

Den 23 december samtyckte Zanfretta till att bli hypnotiserad i Genua av professor Mauro Moretti, ledare för Medical Hypnosis Center och medlem i Italian Association of Medical Hypnosis. Närvarande var också löjtnant Cassiba, psykoterapeut Angelo Massa, hypnosexperten Giorgio Cesari samt ufolog Luciano Boccone. Under hypnos återvände Zanfretta till det ögonblick då han lyste med ficklampan på monstrets kropp.

Zanfretta: Vem är där? Vad händer? Mamma (händerna skakar och andningen är snabb).
Dr Moretti: Vad är det? Tala om för mig. Jag är hos dej och inget kan hända dej. Tala om för mig vad du ser.

Zanfretta: Madonna ... varför skulle jag följa med er? Vad tänker ni göra med mej? Varför alla dessa ljus? Jag vill inte. Ni är inte mänskliga varelser. Försvinn. Vad sätter ni på mitt huvud? Försvinn. Jag vill inte ... lämna mej ...

Vakten säger att han överfalls och förs till ett varmt, lysande ställe. De förhör och undersöker honom.

Zanfretta: Jag vill inte att ni återvänder. Kan jag inte tala om det? Ja ... jag ska göra som ni säger. Ge mej bevis. De kommer inte att tro mej ... så många lysen ... ta bort. Ta bort. Ta bort saken från mitt huvud. Jag väntar på er återkomst. Vilken värme. Ta bort saken från mitt huvud. Försvinn. Ni är monster. Jag vill hem. Min ficklampa.

Slutligen antingen flyr han, eller släpps lös. När han springer mot bilen ser han kolossen höja sig bakom huset. Därefter får han radiokontakt med sitt högkvarter.

Zanfretta: Vad är det för ljus? Det är stort. Det oroar mej ... 68 Kangaro ... Kangaro ... de är inte mänskliga ... de är inte mänskliga ... ska jag återvända till huset? Jaha ... ja

Slutligen befinner sig vakten vid tidpunkten då de andra vakterna finner honom på marken.

Zanfretta: 'Sänk pistolen. Tänk på barnen', säger någon. 'Kom, få slut på det' insisterar de andra.

De tar honom, slår honom och för bort honom, fortfarande förvirrad upprepar han hela tiden - Jag såg dem, jag såg dem - Zanfretta fortsätter med att beskriva bortrövarna som ett par meter långa med mörkgrön hud. Varje varelse hade underliga, horisontella, mörkgråa tuber runt kroppen. Alla hade ett huvud, ungefär 1/2 meter brett med gula, triangulära ögon, taggar eller horn som hår och upprättstående öron.

Zanfretta lade märke till röda ådror på huvudet, skrynklig hud och något gult i pannan, likt ett öga och händer med naglar. Uppenbarligen använde nattvaktens bortrövare en utrustning som tjänstgjorde både till att tygla honom och för att överföra bilder och begrepp till honom.

Under hypnos antydde han att individerna kom från 'tredje galaxen'. - De vill tala och de säger att de kommer att återvända och då i mängd - De talade inte italienska med vittnet, utan översatte med en 'lysande apparat'.

Tre nätter senare, den 26 december, vid 23,45-tiden befann sig Zanfretta på arbetet som vanligt. Han körde in i Bargoli-tunneln, i närheten av Scofferrapasset. Plötsligt förlorade han herraväldet över bilen. Fiaten vändes av sig själv och for ut ur tunneln. Den förskräckte vakten försökte med broms och ratt, men bilen fortsatte av sig själv längs en brant uppfartsväg. Han meddelade högkvarteret att han fått krångel med fordonet och att sikten var skymd på grund av svår dimma. Efter två kilometer tvärstan-

Att ha eller inte ha är det frågan?

nade bilen och det förorsakade Zanfretta ett slag med huvudet mot ratten.

Hans kollegor letade efter bilen vid middagstid - 13,10 - den 27 december. Sergeant Travenzoli hittade honom först. Några ovanligheter noterades.

- Fast bilen varit i kyla och regn en lång tid, var biltaket lika varmt som efter en hel dag i sol. Speciellt över förarsätet. Inne i bilen var det lika hett som i en ugn.

- Zanfretta hittades på en äng i närheten. Hans kläder var varma och torra, likaså hans huvud ... som förra gången, och trots regn.

- Runt hela bilen fanns färskas fotspår och med ficklampslyse visade de sig vara oproportionerligt stora. Mätning följande dag, visade att spåren var nästan 0,5 meter långa och ungefär 20 cm breda med ett tydligt tomrum mellan klack och häl.

- Zanfrettas pistol hade avfyrats fem gånger, men vakten kunde inte säga mot vad. En medicinsk undersökning visade att han lidit av en stark känslomässig chock.

Ytterligare ett hypnotiskt återförande arrangerades och spelades in av en italiensk TV-station, TVS. Åter närvarande var ufolog L Boccone. Resultatet blev en ganska osammanhängande berättelse:

'Jag vet att ni behöver mej, men jag vill inte. Jag vill stanna hos mina söner. Jag kan inte besvara era frågor. Jag har inte den kompetens ni behöver ... Varför klär ni av mej? Jag vill inte ha den här saken på huvudet ... den gör mej illa. Det är varmt här, det är kvalmigt. Varför tilltalar ni mej på det där visssande sättet? Ni är monster, helt mörkgröna, långa ... jag är rädd ... ni liknar inte oss, ni är inte mänskliga. Varför har era fingrar sugkoppar? Kommer ni långt ifrån? Nej ... nej, jag vill inte följa med till er planet. Ni säger att nästa gång tar ni mej med. Jag vill inte. Jag har det bra här med min fru och mina söner.'

Källa: Gente magazine

Översättning ur International UFO Reporter vol. 4, nr 5.

INFORMATION

söker

medarbetare

för översättning av engelska, tyska, franska och spanska texter.

För vidare information ta kontakt med
Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Att ha eller inte ha — är det frågan?

Skaparen, människan och människans fria vilja hur skall vi förstå detta? Svårigheterna sporrar till ett försök att se närmare på dessa ting. Vad skaparen beträffar kan vi nog bara konstatera att han måste finnas. Skapelsen, vari människan inryms, finns det emellertid en hel del att säga om. Att skapelsen är dual torde vara ganska klart. Vi kan observera det i allt omkring oss likaväl som inom oss. Dualiteten var något som uppstod i och med att skaparen använde de metoder han gjorde, när han tillverkade detta stora något, som vi kallar allt eller universum. Orden är likgiltiga, det är saken i sig själv som räknas.

Ser vi till vår religion, som väl ligger närmast till, finner vi att upphovet tillverkade människan till sin avbild. Det står emellertid helt klart, att även om vår tillverkare haft för avsikt att göra oss så lika honom som möjligt, har han inte kunnat göra en exakt kopia (vi får verkligen hoppas detta, när vi ser hur vi beter oss). Vi skulle heller inte kunna göra en exakt kopia av oss själva, om vi försökte. Ytligt kanhända det lyckades men psykiskt skulle det inte gå. Att vi heller inte är någon exakt kopia av vårt upphov, kan vi väl alla förstå. Vi behöver ju bara se ut på gatan eller gården; där står en giftmaskin (bilen), som förstör människorna och livet. Inte särskilt intelligent må man säga! Skulle vårt upphov vara lika korttänkt, ja då hade vi säkert inte ens blivit tillverkade! Upphovet skulle ha utrotat sig själv långt innan.

Att försöka förstå upphovet är som jag sade meningslöst. Det är, vilket betyder att det är **allt och intet på en gång**. Jag tror man måste fundera en hel del just på detta ord är, ty det är ett av de största och starkaste ord jag kan finna, om jag ser till det bakomliggande. Det betyder bl a, att all vilja finns hos upphovet, varvid viljan är det jag nämnde i början av artikeln, nämligen **människans fria vilja**.

Men människan då, hur är det - har hon fri vilja? Nej, och åter nej, inte numera! Hon hade det som första människa men ingalunda nu. Det är en ren illusion att tro, att vi skulle bestämma något i universum, något vi skulle göra om vi hade fri vilja. Jag skall strax förklara varför, men för att göra det hela lättbegripligare får vi ta till ytterligheter.

Vi måste då först av allt klargöra vad vi menar med **vilja**. Viljan är länken mellan tanke och handling, viljan styr fysiska eller psykiska funktioner. Med ingen vilja inget utfört arbete, varken psykiskt eller fysiskt. Oändlig vilja - oändligt utfört arbete på båda planen. Vi förstår nu, att vi är begränsade och detta ganska avsevärt. Gentemot upphovet är vi t o m oändligt begränsade, men här lurar en felkälla som gör att vi tycker att vi är mindre än vad vi i själ-

va verket är vad beträffar viljan men även beträffande allt annat. Haken i det hela är **tiden**. Tiden existerar inte på det sätt vi lärt utan endast skenbart. Att vi blir bedragna kan vi i detta läge bortse ifrån, då det inte ändrar själva grundresonemanget.

Den fria viljan har vi alltså inte, ty hade vi det och inte ville dö så skulle vi heller inte göra det. Vi kan heller inte vägra att låta oss födas, och därmed torde det vara helt klart att någon fri vilja har vi inte. Vi styrs av ett högre intellekt, eller om man så vill: vi är en kugge i ett stort och invecklat maskineri. Vi har bara att följa med de regler som gäller. Vem som helst kan tillämpa resonemanget var som helst och se att viljan är begränsad.

Tanken däremot har större möjligheter att röra sig men det finns ändå begränsningar även för den. Jag ger här endast ett exempel som begränsar tanken, nämligen ditt sätt att tänka vilket i sin tur begränsas av dina sinnen som i sin tur begränsas av vem du är och var du är. Man måste veta för att tänka men man måste också tänka för att veta, och just detta är begränsningens kärna vad gäller tankens flyktighet.

Men, säger någon, för att återgå till den fria viljan, man kan ju välja! Det gör vi ju dagligen, - visst kan vi det, men vi väljer alltid rätt enligt systemets regler, men eftersom vi inte känner systemet närmare eller över huvudtaget aldrig reflekterat över det sagda, förstår vi inte, att vi alltid väljer det rätta, och känner vi inte till hur vi fungerar, lider vi heller inte av det. Skulle vi känna till, varför vi väljer på ena eller andra sättet och se det i relation till det rådande systemet, då vet vi ju hur det fungerar. Vi vet varför vi valde så, och då lider vi heller inte av det. Vi vet ju varför.

Att ge begripliga exempel på att vi är tvångsstyrda nästan till 100 procent är svårt. Bäst är att tänka själv. Allt griper in i vartannat och allt, hur litet det än är, blir oändligt stort, när man försöker reda ut förhållanden och samband. Vi försöker med ett ganska banalt exempel, ändå förhåller sig allt på samma vis inflätat i varannat. Vi förenklar problemet för att det inte skall flyta ut och bli obegripligt.

Antag att jorden har två kontinenter åtskilda av vatten. På varje kontinent lever ett äkta par, man och hustru. Det finns också ett träd, två fåglar, en ko och en tjur per kontinent. Människorna levde av fågelns ägg och kons mjölk och allt var frid och fröjd, tills en dag mannen fick se en fisk i vattnet. Han fångade den och de tyckte båda att det var den läckraste föda, varför de beslöt att fånga flera men olyckligtvis var stranden bråddjup. De nådde inte ut till fiskarna som de så gärna ville ha, eftersom de skulle få tillökning i familjen. En dag kom den ny-

blivne fadern på ett sätt att nå fisken. Han grävde upp jorden runt trädet så det välte och hamnade i vattnet. Nu kunde han gå på grenarna ut i vattnet och fånga fisk till föda, men fåglarna som bodde i trädet flög bort så några ägg fick de inte mera. Fiskarna som lekt vid trädet flyttade och de blev därigenom även utan fisk. Det återstod endast att förtära kon och tjuren, som var det enda ätbara. När detta var gjort, började svälten. Föräldrarna dog och pojken satte sig på trädet, som flöt iväg till den andra kontinenten. Där hade paret fött en flicka som behagade pojken. De levde av vad naturen gav dem utan att göra några ingrepp i den. På så sätt kunde de föröka sig och fortleva.

Här kan vi se vart det ursprungliga habegäret ledde. Egoismen är hennes arvedel. Alltså kunde hon välja i detta läge, hon hade fri vilja, men saknade förmåga att se fram i tiden vad valet innebar för henne själv liksom för avkomman och eftervärlden. Människan tilläts välja. Hon valde fel och därmed fick hon ta konsekvenserna. Hon hamnade under lagen om orsak och verkan. Och vad verkan blev framgår tydligt och klart, nämligen allt det sorgliga som drabbade dessa människor på grund av det felaktiga valet att gräva upp trädet. Ändå hade detta andra positiva effekter, som de ej såg då; den ende av de tre som möjligen kunde se och förstå var pojken som efter föräldrarnas död genom att det ej fanns mat och genom att trädet låg i vattnet hade möjlighet att förflytta sig till den andra kontinenten, där en flicka fanns. Det enda villkoret för att människosläktet skulle fortleva hade uppfyllts, men ingen förstod detta under svältens tid, ej heller då valet föll på att gräva upp trädet. Det hela liknar ett servosystem, som är självreglerande.

Lagen om orsak och verkan hade alltid funnits men så länge de levde utan att ändra i naturen, vilade lagen. Så fort de ändrade i naturen agerade lagen på ett sätt som gjorde att livet trots ingrepp visserligen levde vidare men på ett något annorlunda sätt och under andra villkor givetvis. Det saknades ju djur bl a.

På den vägen befinner sig människosläktet idag, uppbundet av orsakslagen och nästan i detalj styrt, för det är ju åtskilliga felaktigheter människorna har hunnit med att göra under den tid detta släkte funnits här på jorden. Man skulle kunna säga att allt vi i dag företar oss är helt rätt och riktigt i förhållande till orsakslagen men ändå helt fel i förhållande till vad som var avsikten med livet från början. Därför regleras vi allt hårdare för att så småningom komma till den punkt på utvecklingsskalan, som från början var avsedd för människorna. Så tala inte om fri vilja; den hade vi, men i dag är det ansvaret från de handlingar våra förfäder plus vi själva åstadkommit som

styr vårt handlande, visserligen i första hand på det fysiska planet, men eftersom det är balans mellan psyke och kropp styrs också psyket, om än indirekt.

Tro inte att den grundliga förstöring som sveper fram över i första hand I-länderna inte kommer att påverka nästa generation, som skall ta över efter oss. Det enda vi kan vara säkra på är att villkoren för dem som nu växer upp är betydligt sämre än vad de var för oss äldre när vi var unga. Avkomman blir sämre till följd av vårt handlande. Fysiskt får de det svårare att klara sig, psykiskt blir de också handikappade.

Det är inte svårt att förstå, att ur ett sämre material kommer ännu sämre produkter. En ond cirkel håller på att sluta sig. Vid dödens tröskel väntar människoskarorna på sin speciella entré. Vi har ingen annan än våra förfäder att skylla på. Vi kan inte kasta hatiska blickar på vårt upphov. Han tillverkade oss endast och gav oss i likhet med sig själv valmöjligheter. Det var vi som valde och valet var på grund av att vi var bristfälligt tillverkade fel och på den vägen vandrar vi ännu så länge, men nedåt bär det. Man måste väl i rättvisans namn ändå säga tack och lov för det ty en så dålig utveckling som människorna valt har ändå ingen framtid för sig. Skulle den ha det, ja, då vill i varje fall inte jag vara med.

Avsikten med dessa tankar är inte att försöka rätta till någonting; det skulle vara lönlöst. Jag vill endast söka förklara, varför det är så eller så. Det är lättare om vi förstår orsakssammanhanget än om vi drabbas utan att veta varför. Har jag lyckats är det bra, har jag det inte, så blir detta ännu ett bidrag till förvirringen i den sista tiden.

Jonzon

Newcastle:

33-åriga brittiska hemmafrun Lillian Middleton körde c:a 16 km så snabbt som aldrig förr i sitt liv, när hon märkte, att ett ljust glödande UFO, ett objekt, som inte gick att närmare identifiera, flög över hennes bil.

Polisen har förklarat, att de undersökt händelsen noggrant, ty ett stort antal andra människor hade iakttagit samma UFO.

Lillian Middleton försökte undkomma UFOt genom att hålla över 100 km/tim. När hon sedan sänkte farten, kom UFOt tillbaka över bilen. Händelsen ägde rum i närheten av Wilton Bay, norr om Newcastle i nordöstra England.

Lillians äkta man har uttalat, att hans fru inte är sådan, att hon inbillar sig händelser av denna typ.

Abendpost 25 Aug 1980.

UFO över Skaraslätten

— är det frågan?

-Först hörde jag ett muller och ett konstigt vinande ljud, som snabbt tonade bort. Min första tanke var, att mullret kanske förorsakades av ett flygplan, varför jag tittade upp i luften, men jag kunde inte upptäcka något särskilt. Jag vände mig då om, och i trädtopps höjd på c:a 200 - 300 meters avstånd fick jag se två gröna lampliknande ljussken. Mellan de gröna ljusskenen fanns även ett rött ljus. Avståndet mellan de gröna ljusen var avsevärt större än avståndet mellan vingpetsarna på ett vanligt flygplan. Någon fast form eller konturer av ett föremål kunde jag inte se, däremot såg det ut som någon sorts dimma mellan ljuspunkterna. Dimma eller dis förekom i övrigt inte på himlen. Plötsligt kom tre ganska tätt sittande röda ljus farande rakt emot det först beskrivna fenomenet. En krock syntes oundviklig, och jag tänkte: Nu smäller det! I sista sekunden höjde sig det grönskimrande fenomenet, och de röda ljuspunkterna försvann i riktning mot Lidköping och återkom inte sedan. Hastigheten på fenomenen är svår att uppskatta.

Hunden blev rädd.

Fru Agneta Wennerdahl från Skara berättar om en kuslig UFO-händelse i luften över de öppna fälten omedelbart väster om Skara. Händelsen ägde rum den 20 nov 1980 vid 07.00-tiden, då hon var ute för att rasta sin hund. Fru Wennerdahl berättar vidare: -De gröna ljusen fortsatte att sväva runt över fälten i flera varv mellan Gröne-skogsområdet och Lidköpingsvägen. De uppehöll sig hela tiden på mycket låg höjd över marken och färdades absolut ljudlöst. Min hund, som annars inte reagerar för flygplan eller bilar, blev mycket rädd och drog i väg med mig mot vår villa. Jag tyckte, att hundens beteende var underligt, enär fenomenen under hela min sju - åtta minuters observationstid uppträdde helt ljudlöst, med undantag för det första mullrandet och vinandet.

Inget flygplan

Det underliga beteendet och det långa avståndet mellan ljuspunkterna på det största fenomenet utesluter möjligheten, att det skulle kunna ha varit flygplan eller helikoptrar. Jag har aldrig tidigare sett något liknande!

Hunden vägrar.

När jag började förstå, att det var något underligt med händelsen, blev jag själv rädd och ville, liksom hunden, hem så fort som möjligt. Jag hade för avsikt

att ringa polisen, men ångrade mig. Jag var rädd, att de skulle tro, att jag fantiserade. Jag förstår nu, vilken svår situation vittnen till de s k UFO-händelserna har.

Efter händelsen har jag vid flera tillfällen och på olika tider försökt förmå min hund att följa med mig tillbaka till observationsplatsen. Men den vägrar bestämt. Så fort jag vill gå åt det hållet, stretar den emot och vill hem, trots att den annars tycker mycket om att gå med mig på promenad, avslutar fru Wennerdahl sin berättelse.

Grannar och övriga personer, som känner fru Wennerdahl, säger alla, att hon är en mycket trovärdig person.

Strålkastare på himlavalvet.

Rapporterna om mystiska ljussken på himlen över Skara och Varaslätterna blir allt fler och fler. Gröna gnistrande ljus över Kvänum, mystiska eldröda klot ovanför Levene har inrapporterats av flera personer. Lennart Johansson från Stora Hov tillhör dem, som sett de mystiska ljusen. Han var på hemväg efter jobbet den 24.11.1980 och stannade till för att prata lite med en granne. Plötsligt fick de se två strålkastare tändas uppe på himlavalvet. -Det såg ut som ett par strålkastare på en bil. De var tända i c:a tio sekunder, innan de försvann, säger Lennart. -Jag väntade mig att få höra något motorljud, jag trodde det eventuellt kunde vara ett flygplan eller liknande. Men det var precis tyst, berättar han. Ljuset kan väl ha varit mellan 500 - 1000 meter upp i luften.

Karl

Forts. från sid 21

tensiteten vid ett åskväder.

Efter några sekunder försvann föremålet. Allt blev åter normalt. Under den tid föremålet hängde över båten liksom vibrerade denna. Från föremålet hördes utöver de starka, visslande tonerna även ett svagt surrande, ungefär som när man lyssnar på radio och ställer in sig mellan två stationer.

Från den Spanska tidskriften **Cambio** 16.
Översättning G Söderhielm

Fiskare panikslagna av gigantiskt UFO

Besättningen på fiskebåten 'Manolo Cid' får besök av en rymdfarkost.

Hela den lilla byns befolkning blev förvånad över att den tjugotvå man starka besättningen från fiskebåten Manolo Cid gick direkt till sina hem utan att säga ett enda ord till byinnevärdarna. Dessutom kom de hem med en tom båt, vilket var mycket ovanligt, och de vägrade att gå ut under tre dagar. De besökte inte ens hamnen och kajen som annars var brukligt. Vad hade egentligen hänt de tjugotvå männen utanför kusten Zahara de Los Atunes? En kväll i augusti 1976 berättade maskinisten Antonio Abellan Guerrero vad som tilldragit sig den minnesvärda kvällen och hur de annars av ett hårt sjöliv garvade karlarna blivit helt skräckslagna när en främmande luftfarkost sänkt sig över fiskebåten.

Så här berättar Antonio: Jag seglade tillsammans med tjugoen andra kamrater på fiskebåten 'Manolo Cid' och vi brukade gå till sjöss varje kväll för att fiska sardiner och boquerones (småfisk) för att sedan återvända fram på morgonen till hamnen i Barbate.

En dag när vi återvänt efter en fisketur köpte jag som vanligt min tidning, och i den läste jag om hur en järnvägskonduktör på linjen Valenciana - Cadiz sett ett ovanligt föremål passera över Vejer de la Frontera och vidare mot Ceuta i Afrika. Föremålet passerade också den plats där vi brukade bedriva fiske, så jag tänkte, att vi också kanske skulle få se det där föremålet när vi kom ut till fiskeplatsen.

På kvällen begav vi oss som vanligt till platsen för vårt fiske utanför Zahara de Los Atuneskusten. Naturligtvis hade jag berättat för den övriga besättningen vad jag läst och om mina förhoppningar om att också få se föremålet, men ingen tog mig på allvar, så jag kände mig lite fånig.

Vid fyratiden hände det! Vi såg det i väster. Det var runt och rött. Jag ropade upp hela besättningen för att de skulle få se vad jag såg. Samtliga såg det röda föremålet passera i riktning mot Ceuta i Afrika. Efter att tittat på föremålet ett tag ville ingen tro att det var något märkvärdigt med det utan avfärdade det som planeter, stjärnor, kometer och allehanda vanliga ting, vilket upprörde mig, då det inte kunde vara något av detta.

Hur som helst, inget ovanligt utöver det sagda inträffade. Vi återvände till hamnen och som flera andra gick jag till baren La Paguera där jag bl a träffade en annan skeppare, som jag var bekant med. Han frågade om jag kunde göra i ordning en strålkastare, som han kunde använda vid in- och utfart i hamnen med sin båt. Det var annars ganska mörkt och svårt

att ta sig ut och in i hamnen. Jag lovade detta och satte omedelbart igång med att färdigställa en strålkastare men kom då på, att det skulle vara bra att ha en sådan på vår båt också. Den kunde kanske användas till att signalera till UFO med, ifall de nu hade människor ombord som kunde se och svara på ljussignaler. Jag gjorde alltså en strålkastare även till vår båt. Vi hade 24 volt ombord och jag använde mig av en 100-watts lampa, vilket jag tyckte skulle räcka. Jag monterade också på ett extra glas, som hade till uppgift att samla ljuset, så det inte spred för mycket utan istället lämnade en samlad ljuskägla.

På kvällen bar det åter iväg till samma fiskevatten men nu hade jag strålkastaren med och hoppades på att kunna få använda den, om och när något UFO uppenbarade sig.

Vi ankrade upp ungefär en halv sjömil utanför Zahara, och båten som skulle leta sardiner (kallas lysbåt) började sitt sökande efter sardinstim en bit akter om oss. Det var mörkt och nästan vindstilla. De flesta av besättningen hade kojat i väntan på meddelande från lysbåten om fiskestim. Själv var jag uppe och spejade efter UFO:n. Skulle det komma i natt också eller ... klockan blev fyra halv fem - inget hände. Kvart i fem! Nu började jag ge upp hoppet om att få se farkosten, klockan blev fem på morgonen. Då såg jag den komma i samma riktning som kvällen innan.

Föremålet närmade sig sakta vår båt och sände ut blåaktiga ljusstrålar.

Jag tog den hemtillverkade strålkastaren och riktade den mot UFO:t samtidigt som jag skrek på de andra besättningsmedlemmarna. Jag sände en ljusstråle mot farkosten, sökte nå det röda föremålet med ljuskäglan och lyckades - men ingenting hände. Föremålet fortsatte med samma fart och riktning.

Änjo sände jag en ljussignal till farkosten. Den stannade till. Jag släckte ljuset men farkosten sänkte sig ned mot båten.

Människorna ombord slängde allt de hade för händer, skrek och knuffades för att först hinna gömma sig under däck. Ren panik uppstod - föremålet hade sänkt sig ytterligare, och det hängde ovanför masttoppen. Det var jättestort och lyste upp omgivningen så långt man kunde se, och det blev ljusst som mitt på dagen, ja som om solen hade kommit ned och stannat ovanför masttoppen. Det var stort, gigantiskt! Jag slängde strålkastaren och rusade ned i maskinrummet, där jag gömde mig.

Innan dess hade jag hunnit se att föremålet var runt. Det skiftade också från rött till orange och slutligen till vitt. I ytterkanterna kunde man skymta ett grönaktigt mycket starkt ljus. Något slags visslande ljud trängde in i huvudet med otrolig kraft, likt in-

Forts. på sid 20

Närkontakter med EM-effekter

efter UFO-våg i Italien

Dr Pinotti är vicepresident i 'Italian National UFO Research Centre' (C U N), som har sitt högkvarter vid Via Vignole 3, 30136 Milano. Själv bor han i Florens. Denna artikel är baserad på en översättning av Maurizio Verga.

Under 1978 förekom det i Italien några mycket intressanta UFOlandningar, rapporterade med besättning. Innehållet i Dr Pinottis artikel handlar om en landning nära Siena i Toscana, under september månad samma år, och den är en del av en intensiv våg som lokaliserades huvudsakligen till centrala och södra Italien. Det förekom en massiv anhopning av UFO-fenomen mellan den 13:e och 20:e september, med en topp av rapporter den 14:e, med mer än 40 händelser och totalt 120.

Det skall observeras, att det i det här sammanhanget förekom åtskilliga rapporter om föremål som lätt förklarades som naturliga fenomen eller påhitt, rapporter som otvivelaktigt hade sin rot i TV, radio och press-reportage om UFO-iakttagelser och möten.

En av dessa var den närkontakt av tredje graden med EM-effekter, som rapporterades från Siena-provinsen. Undersökningen av denna händelse genomfördes av Dr Robert Pinotti, den ledande auktoriteten inom italiensk ufologi. Han publicerar också den utmärkta översikten Notiziario UFO, som ägnar sig åt ufologi och astronautik. Dr Pinotti assisterades vid sin undersökning av Signore Giafranco Rudoni samt av en överste ur italienska armén.

På kvällen den 17 september 1978, mellan 2015 och 2020 hörde fru Ultimina Boscagli, från Torrita di Siena och hennes son Riccardo (12) ett intensivt ljud. Det lät som en jämn artillerield och där de stod på gatan framför huset, kunde de se ett eldklot med gul-orange konturer och ett rödaktigt spår ovanför dem. Plötsligt försvann föremålet i ett bländande sken. Den undre delen av det runda föremålet visade sig vara rödaktigt och intensivt vitskimrande på övre delen. Fru Boscagli och hennes son blev så skrämda, att de snabbt återvände in i huset.

En farkost landar.

Ett annat vittne till fenomenet var fru Santana Faralli och sonen Rivo (25). Fru Faralli var inomhus och tittade på TV. Hon hörde ljudet och blev medveten om det intensiva ljuset utomhus. Plötsligt försvann det elektriska ljuset, sade hon, men det återvände sedan.

Strax efter anlände sonen Rivo, barberare till yr-

ket, till huset och stannade ungefär en halv timme. Vid ungefär 21-tiden gick han, klev in i sin bil, en Fiat 127, startade och körde iväg.

Han hade bara åkt ett fåtal meter när den stannade, det elektriska systemet hade slutat fungera. Medan han fortfarande kände sig förvirrad, landade ett främmande, glänsande föremål på vägen framför honom, föregånget av en röd ljusstråle. Dess undre del var skivspoleformad, medan den övre delen var halvklotformad och orange till färgen.

Det strålade så intensivt att området runt omkring lystes upp och föremålet tycktes stå på vägen på tre upplysta strålknippen, som varierade i färg från gult till grönt, till rött och till himmelsblått. Föremålets diameter var tre meter och det täckte hela körbanan samtidigt som det vidrörde en torr stenvägg med sin ena sida. Det hängde i luften i höjd med motorhuven på bilen.

Humanoider visar sig.

Plötsligt öppnades på detta föremål - förmodligen ett UFO - en 'dörr', formad likt en dubbeldörr, en del till vänster och den andra till höger. Två varelser uppenbarade sig och fortsatte ner från föremålet. De var omkring 1 - 1,10 m höga och de steg ner med vacklande rörelser, tills de var cirka tio cm ovan mark.

I denna position var deras ansikten i nivå med Rivo Farallis ansikte, där han satt i sin bil. Det var detta som möjliggjorde för honom att fastställa längden på väsendena.

Rivo lade märke till att de hade gröna överdragskläder och stora hjälmar och att delar av dessa hjälmar var genomskinliga. Varelsernas skinn tycktes också vara grönt och deras ansikten var människolika.

De var hopsjunkna och magra, hade höga kindben, regelbundna näsor och små, läpplösa munnar. Vittnet kunde inte se deras ögon eller öron, eftersom de doldes i skuggan.

Hjälmarernas framsida hade som det tycktes två smala cylindriska utväxter, likt fjädrar, eller liknande spiralformade sammansättningar. Överdragskläderna tycktes vara i ett stycke och de var varken 'tjatta eller pösiga'.

Benstommen var synlig och dess proportion tycktes normal, när de gick mot bilen. Deras gång var klumpig när de omringade fordonet. De tycktes mer intresserade av bilen än av dess ägare, och när de var bakom honom kunde han fortfarande se dem genom backspegeln. Rivo kunde notera, att deras klumpighet var utpräglad. Efter fullbordad rundtur, vände de sig mot UFOt, som de steg upp i med samma vacklande rörelser, som vid nedstigningen. Så snart de kommit ombord, slog den förste sig ner i

den skimrande kupolen - den halvklotformade sektionen.

Vittnet kunde inte säga, om varelsen satt eller stod, för han kunde bara se huvudet och delar av ryggen. Innan den andre varelsen steg upp i föremålet vände han sig om och tittade på vittnet, som om han ville säga någonting, hejdade sig, vände sig åter bort och gick in i den främmande farkosten för att ta plats bredvid sin färdkamrat.

Porten stängdes och från nedre delen av farkosten kom två mycket intensiva strålar, på vilka fartyget höjdes till cirka tio meter. Det flög iväg vågrätt och lämnade efter sig ett skimrande spår.

När UFOt flög iväg kom strålkastarljuset på bilen automatiskt tillbaka och eftersom växeln fortfarande låg i började bilen röra sig framåt utan någon manöver från Rivo Farallis sida.

Han hade, när farkosten först dök upp, inte rört något eftersom han först blev häpen och förvirrad och sedan nästan paralyserad av skräck.

I tre dagar efter händelsen brann det såsom eld i hans ögon. Det rapporterades att det vid 2130-tiden den 17 september 1978 för någon minut hade slocknat åtskilliga TV-mottagare på granngatan, men att de sedan fungerat normalt igen.

Fysiska spår.

När jag gick med Gianfranco Rudoni till landningsplatsen, fann vi några underliga spår på vägen. I körbanans mitt fanns en svart cirkel, 50 cm i diameter, som befanns förorsakad genom avsevärd hetta. Till vänster och höger om detta märke fanns två andra eldspår. Ett i närheten av några buskar, där det fanns krossade stenar, brända och hårda men mycket lätta i vikt.

Två jordprov togs, ett från området där jordytan var repad och ett bortom den brända marken. Dessa prov, plus lite nedsvärtat grus, som Rivo Faralli tog följande dag, utsattes för kemisk analys vid C U N (atomlaboratoriet i Ispra). Det togs prov på radioaktivitet, på fluorescens och röntgenstrålning.

Tyvärr blev resultaten negativa. Proven påvisade varken magnetism eller särskilt mycket radioaktivitet, endast något över den lägre gränsen. Den tänkbara aktiviteten kan ha utspäts genom regnvatten. Inga abnorma spår eller sammansättningar hittades, då proven inte utsattes för analys överskridande 500°C.

Märkliga EM-effekter.

Tack vare en del ovanliga kännetecken är Torrita di Siena-fallet mycket intressant. Till exempel de elektromagnetiska effekterna på Rivo Farallis bil; absorberade UFO-utstrålningen bilbatteriets effekt genom dynamo, utstrålades något som inverkade på strömfördelaren, kontakter eller spole? Vad som är märkligt är rapporten om att tändningen reagerade av sig självt, växeln låg i, bilen rörde sig framåt i anslutning till att UFOt avvek.

Vad beträffar vittnena tycks rapporten vara trovärdig. Sedan skall hänsyn tas till att strax innan det underliga mötet ett lysande föremål hade iakttagits inom samma område, skenbart mindre än en fullmåne. Tre dagar tidigare hade också en herr Viero Foianesi sett ett lysande flygande föremål inom samma distrikt. Ett liknande fall ägde rum den 18

december 1962 vid 0220-tiden på morgonen i Milano, en händelse som rapporterades i Il Corriere della Sera, den 19 december 1962.

Colle del Castello, närkontakt av tredje graden.

Torrita di Siena-fallet var inte det enda i Italien 1978 med närkontakt av tredje graden. En annan rapport kom från Colle del Castello, nära San Donato di Tagliacozzo i provinsen LAquila. Denna händelse, som inträffade den 14 november 1978 vid 0500-tiden på morgonen, har i skrivande stund bara rapporterats i korta drag och mina källskrifter är dagstidningar, särskilt Il Messaggero, av den 15 november 1978. Här nedan följer detaljer som jag hittills samlat ihop:

Vittnet är 51-årige Giuseppe di Giovanni, som är gift och en man med allvarlig läggning. Han vaktade boskap och letade vid tillfället i fråga efter en ko, som hade gått vilse. Plötsligt såg han ett cirkelformat föremål med en uppskattad diameter av fem meter och en och en halv meter högt. Han liknade det vid 'en brun skoputslåda' med små fönster, där det låg på fältet.

Di Giovanni gick fram till den underliga tingesten och tittade in (förmodligen genom en av öppningarna) och såg sex eller sju varelser med mänskliga drag. De var mycket små, bar gröna overaller och log som barn - vilket påminner om landningen i Cennina 1954.

Två av varelserna var kvinnor och liknade dockor. Kvinnorna var blonda, medan männen var mörkhåriga. Vittnet drabbades plötsligt av fruktan och gömde sig bakom en buske. Han gnuggade ögonen, men föremålet fanns kvar. Han blundade någon minut eller så och när han tittade igen, fanns det främmande föremålet inte kvar.

Forts. från sid 11

och din duglighet!

Var alltid vänlig och glad gentemot alla väsen!

Trogna dessa levnadsregler har invånarna på planeten Stipiray inga krig mer. Var och en av deras ras strävar efter sin andliga utveckling och fullkomning. Då de vet, att jordens människor nu står i begrepp att välja vägen till den utveckling, som de redan nått har de ingen avsikt att ingripa i våra öden.

Så långt den kanadensiska tidningens redogörelse. Som erfarna ufologer vet, är det bara naturligt, att de primitiva invånarna i Sydamerikas urskogar betraktar människor med flygapparater som amerikaner. Samma erfarenhet gjorde den amerikanske etnologen dr George Williamson vid besök hos indianerna i det avlägsna området Amazonas. Vid flera tillfällen fick han höra berättelser om vita män, som kom från himlen och som lärde ut läkekonst och andra färdigheter. Av berättelser visste indianerna, att vita män med flygapparater bara kunde vara 'amerikaner'. Genom detta förhållande är sammanhanget begripligt. Här bekräftar den ena berättelsen den andra. Vi kan till slut bara beklaga att den pallmannska upplevelsen innehåller så få detaljer. Sedan kan man också fundera över om den kanadensiska tidningen möjligen handlade efter direktiv.

Källa: Duist/UFO-Nachrichten nr 245 juni 1977, Wiesbaden - 13

Översättare: Göte Johansson

Flera vittnen till ljudlöst UFO

Lars Edler, Bergvik, Gällö cirka 7 mil sydost om Östersund berättar i en telefonintervju i oktober 1977:

-Jag hade ett ärende ut på gårdsplanen. Just som jag kom ut fick jag se ett intensivt ljussken från ett föremål som befann sig i luften på cirka 100-150 meters höjd.-

Det starka skenet gjorde att han inte kunde se några konturer. Föremålet, med sitt mycket starka rödaktiga ljussken, kom från öster med kurs mot Revsundssjön.

Lars Edler fortsätter: - Det lyste upp skog och mark och när föremålet passerade sjön avspeglade sig skenet inom ett område av minst 1000 meter. Samtidigt gjorde det en kursändring och försvann i nordostlig riktning.

Det märkliga var, att föremålet, som ändrade höjd allt efter terrängens beskaffenhet, förflyttade sig helt ljudlöst. Det höll sig också hela tiden på samma höjd cirka 100-150 meter över marken. Hastigheten var lägre än den som vanliga flygplan brukar hålla. 'Föremålets storlek är svår att bedöma', säger Edler 'men den skenbara storleken var någonting mitt emellan månens och stjärnornas'. Edler, som uppskattar sin observationstid till minst 5 minuter, är absolut säker på att det inte var ett flygplan eller någon helikopter han såg.

Edler var inte ensam om att ha iakttagit det underliga fenomenet. Tio minuter efter Edlers observation blev Anna Person i Hackås, tillsammans med sin 15-årige son vittne till hur det mystiska föremålet ljudlöst gled fram genom lufterummet. Från sin bostad som är relativt högt belägen, fick de se ett starkt ljussken. Skenet kom från ett föremål, som båda uppfattade som klotrunt. Föremålet förflyttade sig hela tiden på cirka 100-150 meters höjd i nordostlig riktning mot Östersund. Ett skogsbryn, som ligger 600-700 meter från huset 'lystes upp som av en ljuskägla riktad nedåt från föremålet.'

Trots att både mor och son hade förflyttat sig utomhus, kunde de inte höra något ljud från föremålet.

Andra iakttagare av fenomenet var makarna Inez och Bengt Rehnstedt från Gällö. De gjorde sin observation vid samma tidpunkt som Edler. Makarna färdades i bil då de fick se föremålet. De såg en starkt lysande ljuskägla, som på låg höjd passerade över Gällö i nordostlig riktning. Hastigheten motsvarade ett flygplans. För att bättre kunna urskilja föremålet, som passerade ljudlöst, stannade de bilen och gick ur. De upptäckte då, att det föremål som först fångat deras uppmärksamhet, åtföljdes underifrån av ett mindre föremål - också det lysande.

Fenomenet sågs också av Åke Olsson, Grönviken. Olsson, som gjorde observationen från sin gård, är helt övertygad om att det inte var någon helikopter eller något flygplan som sågs på himlen, än mindre någon stjärna.

Karl

— När jag kom ut på gårdsplanen fick jag se ett intensivt ljussken från ett föremål ett drygt hundratal meter upp i luften, berättar Lars Edler.

Hyr Din STILLBILDSFILM!

UFO-Information har sammanställt två stillbildsserier som belyser olika aspekter på UFO-problematiken. Båda filmerna är lämpade för såväl föredrag som undervisning. Bildserierna kan med fördel användas också vid UFO-sammankomster.

Idag kan UFO-Information erbjuda uthyrning av dels en nybörjarserie (30 bilder) och dels en serie omfattande 16 bilder där ett typgall av UFO-karaktär redovisas.

Hyreskostnaden för nybörjarserien är 35 kronor och för 16-bildserien 30 kronor. Returporto betalas av kunden.

UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30